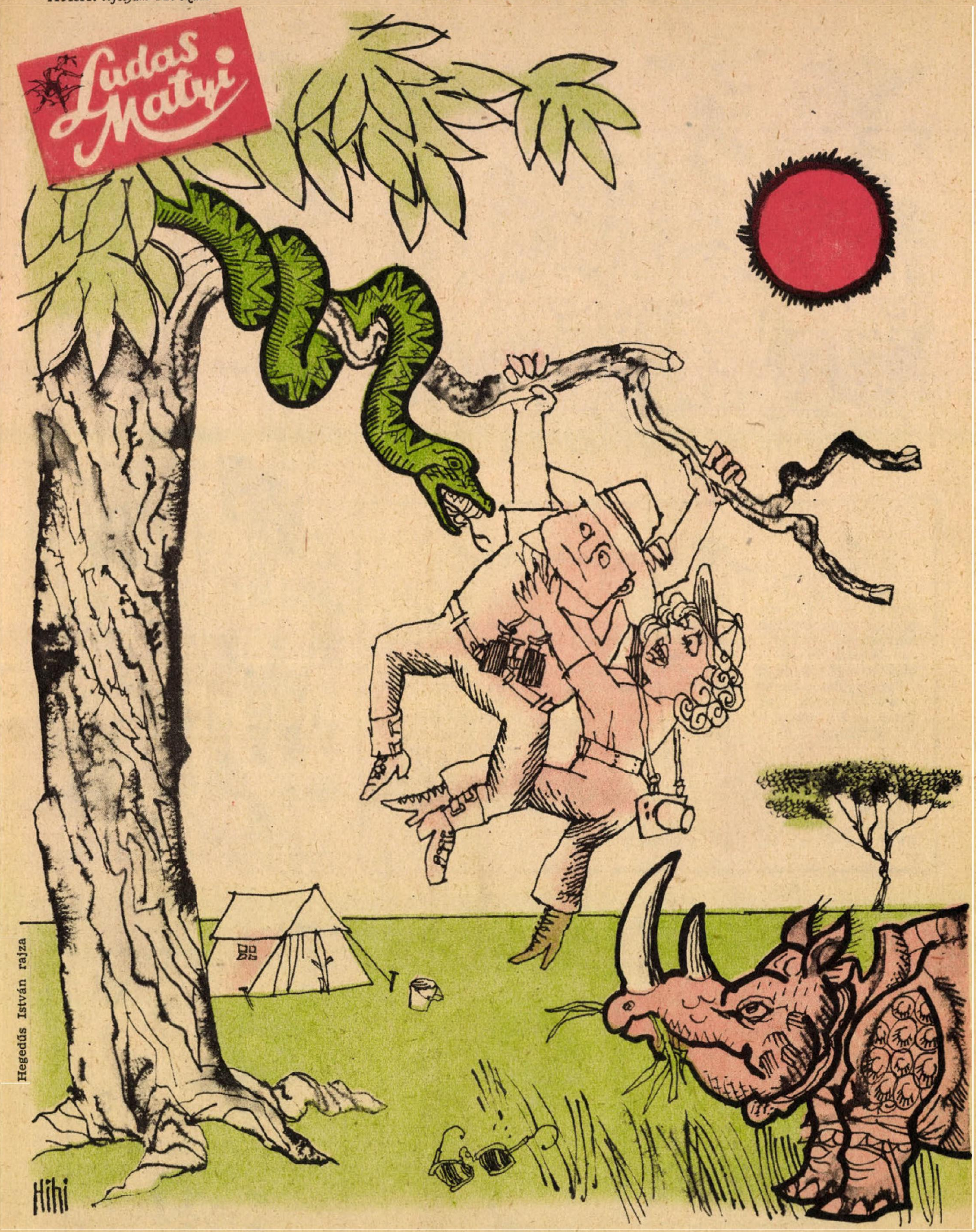
XXIII. évfolyam 12. szám

Ára: 1 forint

1967. március 23

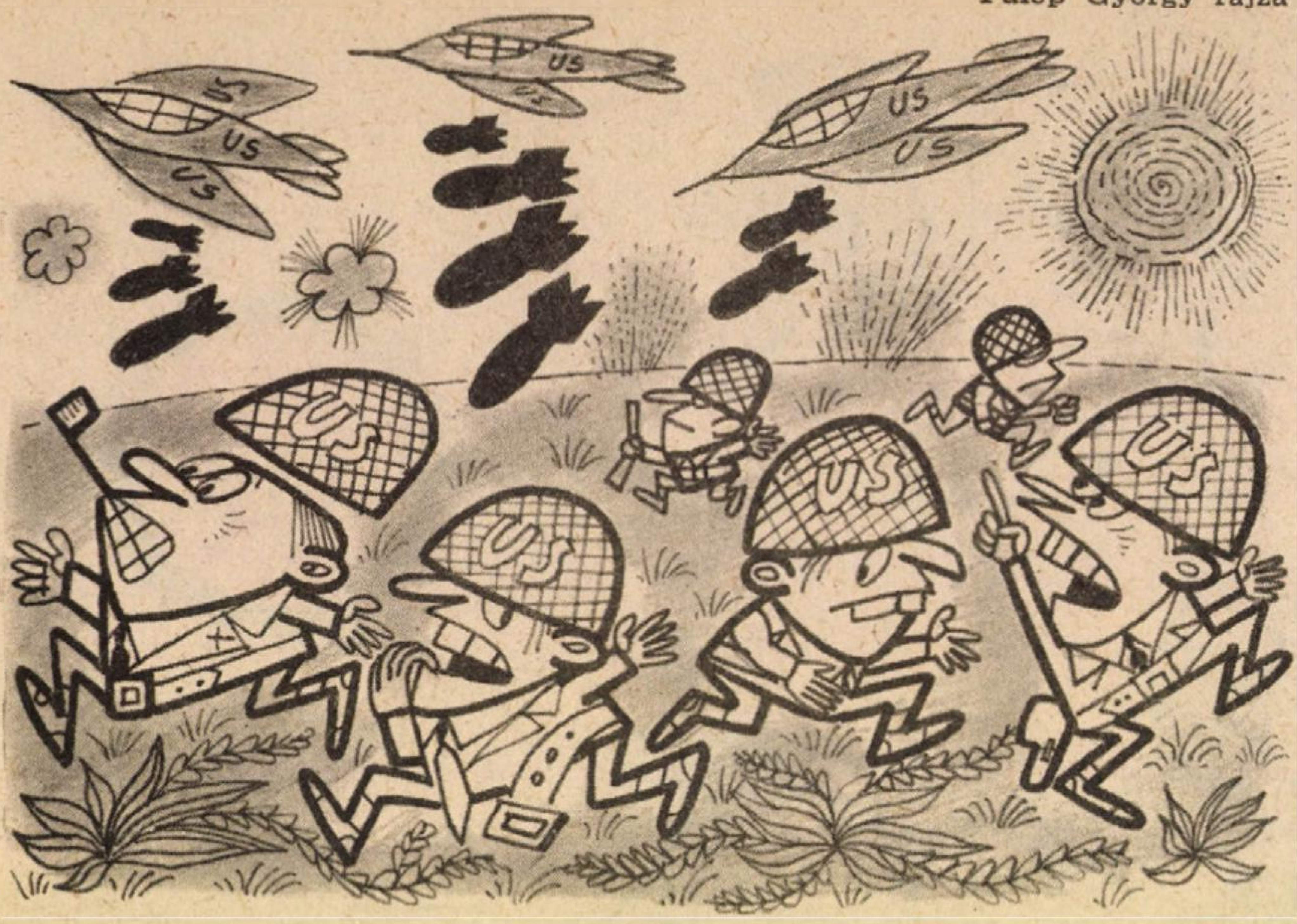
NEMZETKÖZI IDEGENFORGALMI ÉV

— Nem gondolod, George, hogy a Duna-kanyarban nyugodtabban kempingezhettünk volna?

(Revünk a 8—9. oldalon)

Bombázás — tévedésből

Fülöp György rajza

– Meneküljön, ki merre lát! Jönnek a mieink!

Elkeseredett anya

– Ilyen elvetemült gazembert még nem látott a világ!

Pesti tudósítónktól

Ebben az ideges világban jó érzés volt hallani egyik barátom kérkedését:

– Nekem olyan jó idegeim vannak, hogy a legnagyobb neuraszténiás rohamaim közepette is megőrzöm a nyugalmamat!

*

Az orvostudomány nem mindig teszi boldoggá az embereket. Máris baj van az „emlékezet csodaszere" körül, amelyet az amerikai Cameron doktor próbált ki, s hatására idős emberek néhány hét leforgása múlva állítólag mindenre élesen emlékeztek, amit pedig már régen elfelejtettek. Nem csoda, hogy egyre szomorúbbak lettek.

*

Védekezni nem lehet a lárma ellen, de lemérni már lehet. Mértéke a „phon", s 45 phon már ártalmas lehet az ember egészségére. A napokban például a Moszkva téren arra lettem figyelmes, hogy két fiatalember ordítva sértegeti egymást. 75–80 phonra becsültem hangerejüket, s ez már láthatóan ártott az egészségüknek. Főleg, mert ütötték is egymást.

f. l.

Esküvőn

– Mit valljak be? Hogy nem ő volt az első az életemben, vagy azt, hogy megbuktam matekból?

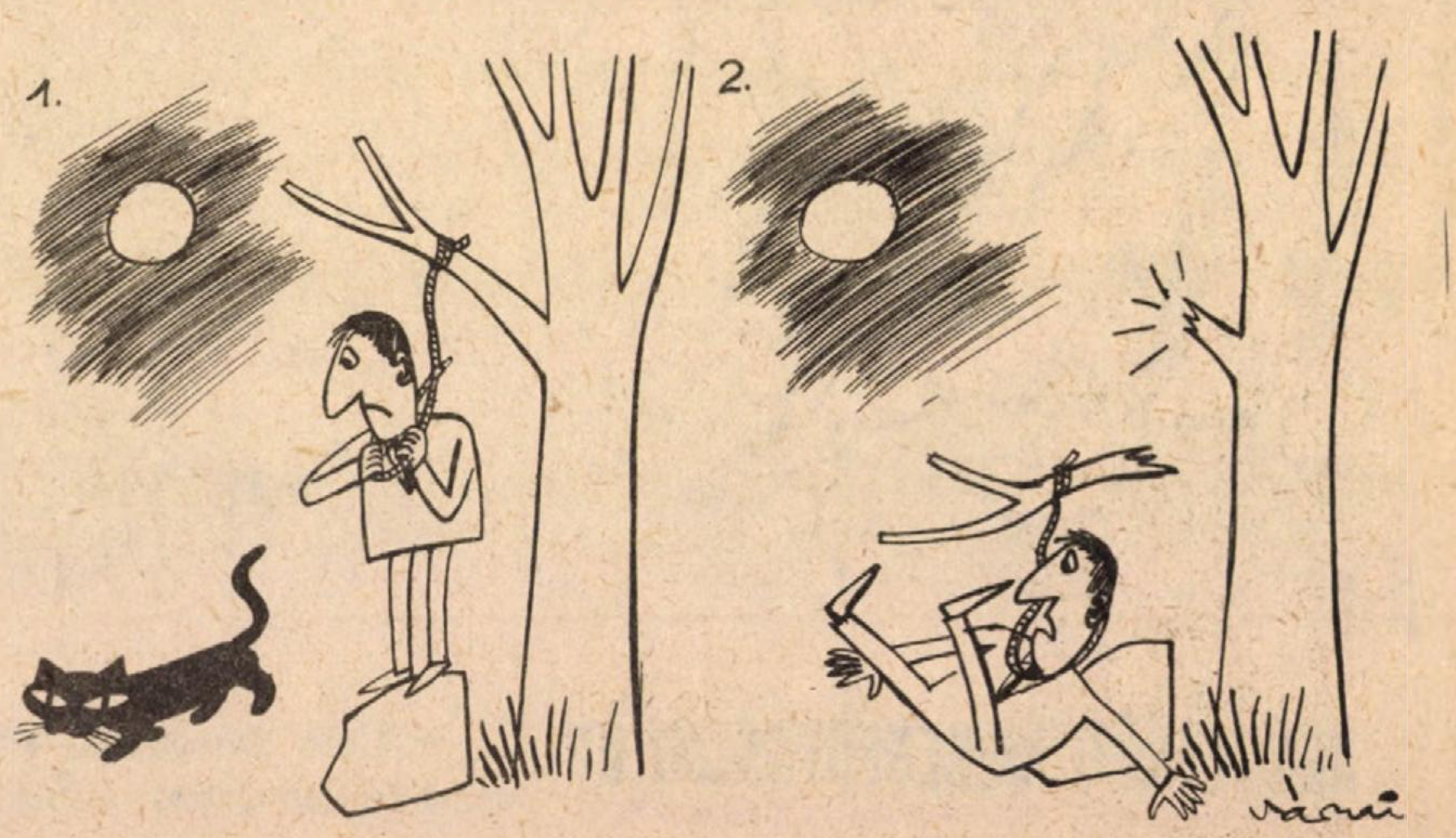
Imponál a férfi

– Butuskám, és ezt te mind kiolvastad?

Balszerencse

Várnai György rajza

Az alkoholista

Az újságszerkesztőségeket gyakran keresik fel az olvasók különféle nagyjelentőségű felfedezésekkel és panaszokkal. A múlt héten például többen mutatták be nekem a perpetuum mobile tervrajzait, egy feltaláló a tranzisztoros atomreaktor értékesítéséhez kért segítséget, egy nyugalmazott segédjegyző a relativitás elméletét cáfolta meg, mellékesen pedig ragaszkodott ahhoz, hogy a világ végét írjam be előjegyzési naptáramba. Egy kisdiák a matektanárját leplezte le, ezt a pedagógusbőrbe bújt szörnyeteget, aki alantas szenvedélyeit 1-es osztályzatok adásában éli ki.

Felkeresett aztán egy középkorú, szomorú arckifejezésű asszony, aki részeges férjére panaszkodott... de ne vágjunk az események elébe, szenteljünk némi figyelmet az asszonynak, ahogyan én is tettem.

– Pokol volt az életem! – kezdte az asszony könnyezve. – Az uram minden pénzünket elitta, boldog-boldogtalannak fizetett. Szaktársai visszaéltek ittas állapotával, és valósággal kifosztották. Az nem emberi, hogy mennyit szenvedtem! Ha hazajött, tört-zúzott, csúnyán káromkodott, megverte a gyereket is, engem is. Amúgy nem volt rossz hozzám, igazán nem mondhatok rá semmit sem, tudott hízelegni is, csak az az átkozott ital ne lett volna! Hiába könyörögtem neki, hogy hagyja abba az ivást, egyszer még kigyullad belülről, mint boldogult nagyapám. Megígért az mindent. De egy óra múlva már újra berúgott. Nem is volt az józan soha, ködös volt a tekintete, mindig csak hunyorgatott. Egyszer aztán meguntam, és azt mondtam neki, válasszon! Vagy az ital, vagy a családja! Sírt, esküdözött, fogadkozott. Szaván fogtam. Önként bement elvonó kúrára, és olyan színjózanul jött ki, hogy csak úgy repesett a szívem. Ahogy megyünk haza, egyszer csak megáll, és hosszasan rám néz. Nem is emlékszem, mikor láttam ilyennek a szemét. Tiszta volt, éles, mint a napsugár. „Mit nézel?" – kérdeztem tőle. Sokáig nem felelt, aztán kedvetlenül csak ennyit mondott: „Érdekes, nem is vagy szép!" Fejcsóválva ment mellettem, amikor újra elindultunk, én pedig megsemmisülten és sóvárogva gondoltam arra a drága zavaros tekintetére, amelyben annyi, de annyi rajongás volt irántam. Tessék mondani, mit csináljak? Nem akar inni!

Sokáig magam is tanácstalan voltam, s csak annyit mondtam neki, hogy a különböző borforgalmi és egyéb italkereskedelmi hírverés már nem egy antialkoholistát visszarántott a józanság szakadékának széléről. Feldúltan ment el az asszony, de egy hét múlva boldogan hívott fel:

– Minden rendben van! Az uram elitta a heti fizetését, megvert, és kijelentette, hogy én vagyok a legszebb a világon!

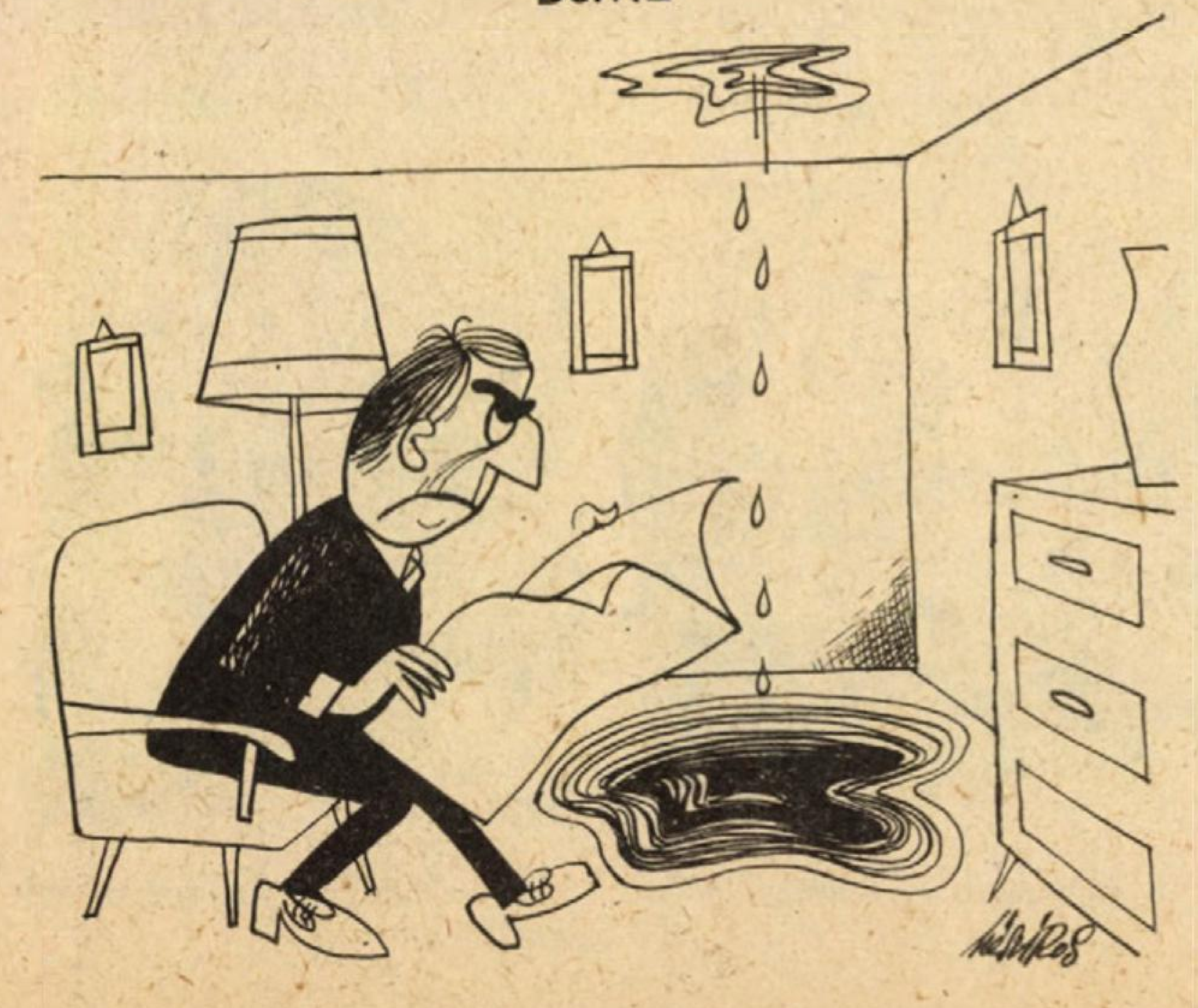
Feleki László

Johnson léghajója

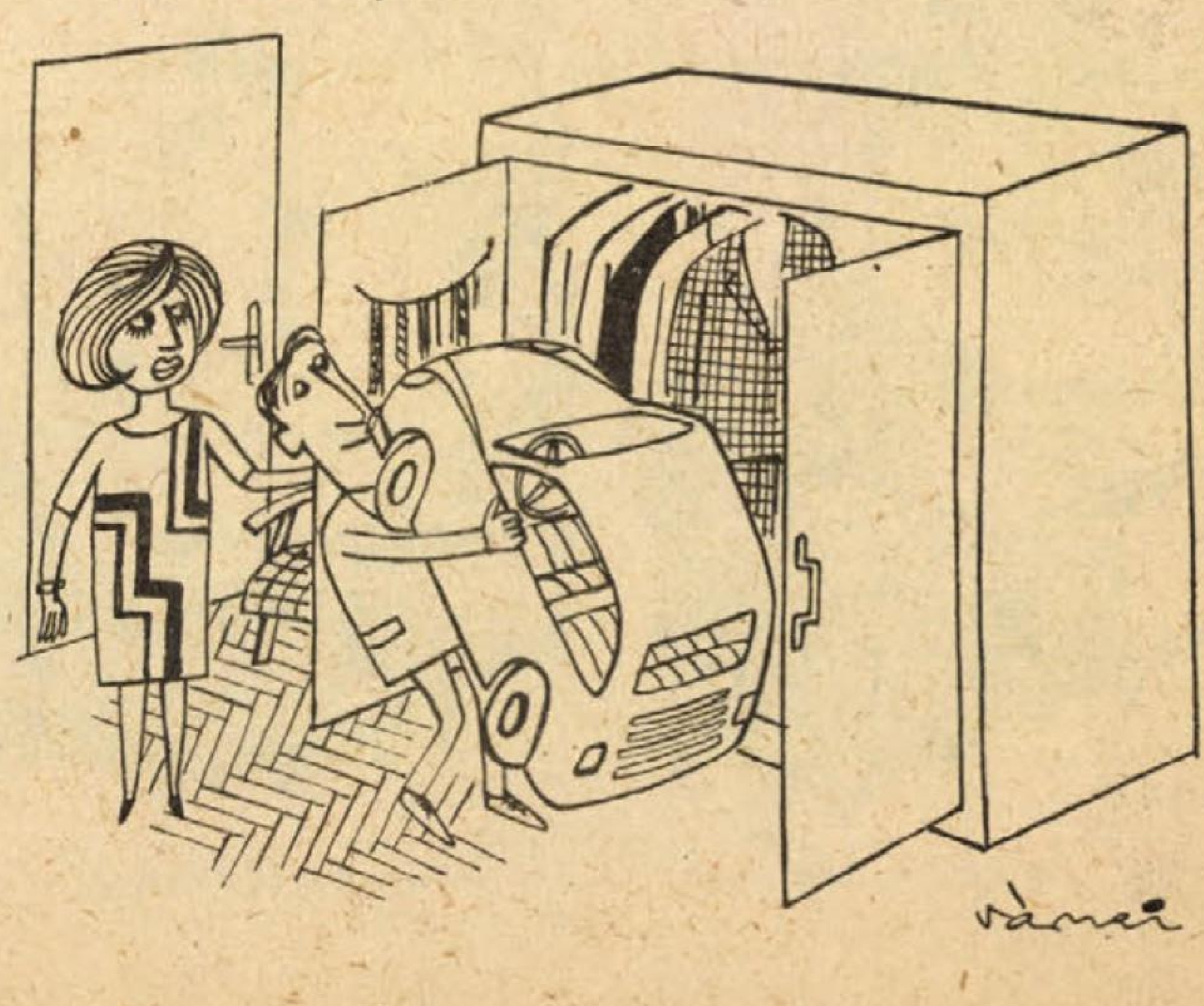
Barát József rajza

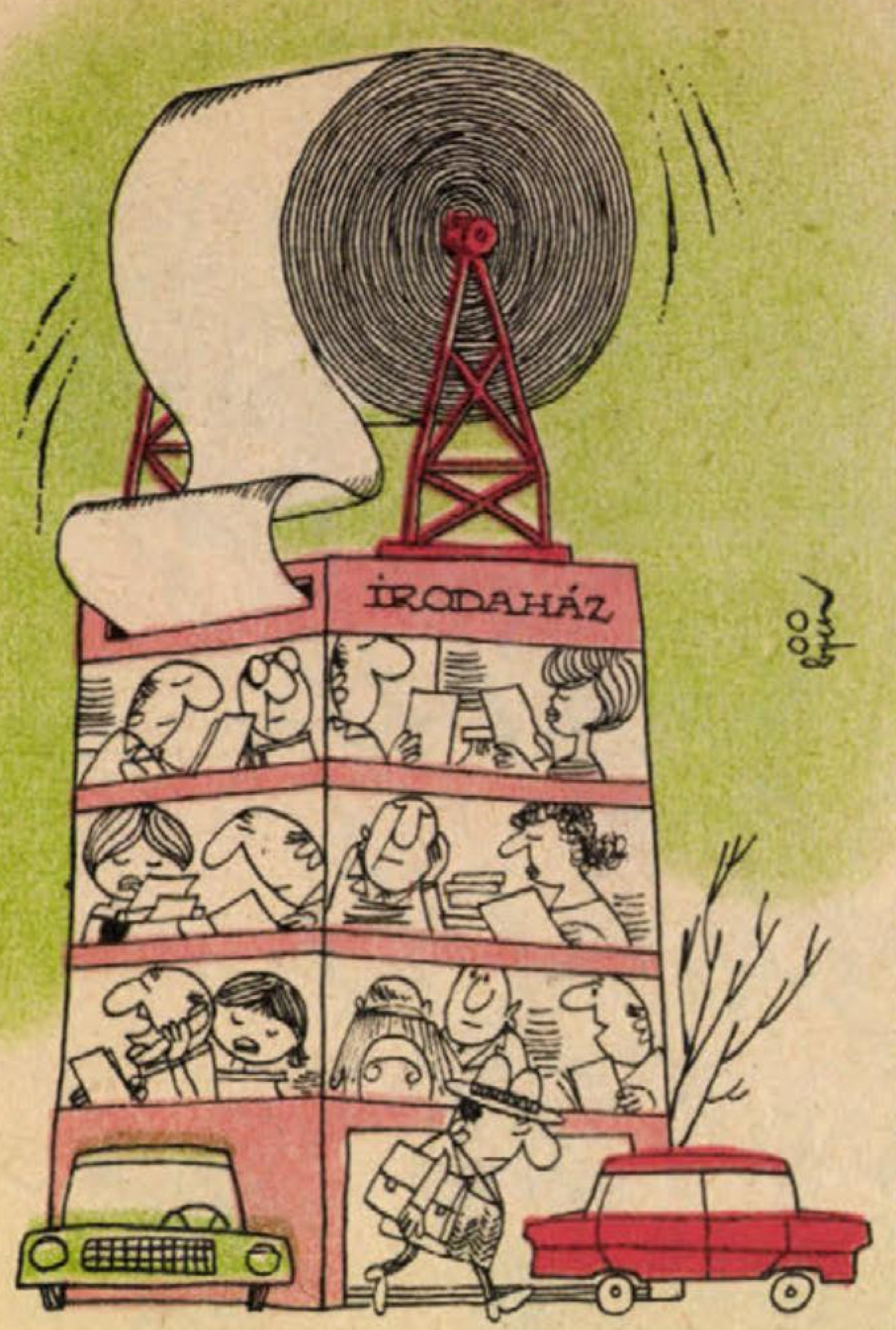
Belvíz

Üzembe helyezik a télire leállított autókat

Biztosított papírellátás

Szakítás

– Elválunk ágytól és televíziótól...

MEGHÍVÁS

(LACIKA MONOLÓGJA)

Nagy baj az, hogy a szülők összejönnek a szülői munkaközösségben, mert akkor megismerik egymást és mindent tudnak a gyerekről. Apuék ott ismerték meg Margittai Pisti szüleit, amiből az lett, hogy egyszer mi hívjuk meg őket vacsora utánra, máskor meg ők hívnak meg bennünket. Illetve csak szülő a szülőt hívja meg, a gyerek az mindig otthon marad egyedül. Ez nem jó a gyereknek, nem azért, mert otthon marad, hanem azért, mert a szülők ilyenkor még többet beszélnek róluk, mint a szülői munkaközösségben.

Legutóbb úgy volt, hogy szombat este Pisti szülei jönnek el hozzánk. Ezt már én két héttel előbb hallottam, amikor anyu telefonon megbeszélte Pisti mamájával. Közben a rádióújságból anyu megtudta, hogy szombat este a tévében egy jó filmet játszanak, amelynek három folytatását apuval együtt látta, de most a negyediket nem láthatja, mert Margittai néniék pont szombat este jönnek el hozzánk. Valamit kellene csinálni, mondta anyu, hogy láthassuk a filmet.

Apu erre azt mondta, hogy kár ezen spekulálni, mert anyu beszélte meg Margittai néniékkel fixre a szombat esti meghívást, és amikor majd megismétlik a filmet, akkor anyu megnézheti a befejező részt. Addig kibírja.

Ez nem egészen úgy van, mondta anyu, mert azt is meg lehetne csinálni, hogy ide jönnek hozzánk a Margittaiék, és együtt megnézzük a filmet. De apu erre azt mondta, hogy ezt nem illik csinálni, mert vendéget nem televíziónézésre hív az ember, hanem azért, hogy beszélgessen vele. De hátha ők lemondják a meghívást, mondta anyu, és felhívta a Margittai nénit telefonon, és azt mondta neki, hogy „nagyon boldog vagyok, Etukám, hogy szombaton együtt leszünk és majd jól kipletyizzük magunkat", de aztán megkérdezte Margittai nénitől, hogy nem fáj-e a szívük a szombati filmért? Hogy Margittai néni mit felelt, azt én nem tudom, de amikor anyu letette a kagylót, azt mondta apunak, a fene ette volna meg, eljönnek szombaton, mert ők nálunk mindig nagyon jól érzik magukat.

El is jöttek Pisti szülei, és egy nagy tábla mogyorós csokit hoztak nekem, de azt már nem tudom, hogy meddig voltak ott, mert amikor anyu a tortát behozta, és nekem is adott egy szeletet, elküldtek aludni. Hétfőn reggel azonban én elmondtam Margittainak, hogy anyu még vasárnap is mérgelődött azért, mert az ő szülei miatt nem láthatta a szombat esti filmet. Ekkor Pisti meg elmondta nekem, hogy az ő szülei is pontosan azon mérgelődtek, hogy miattunk nem nézhették meg a filmet, pedig ők is látták az összes folytatást, és egész héten azon tanakodtak, eljöjjenek-e hozzánk. A mamája már le is akarta mondani az eljövetelt, de az apuja ezt nem engedte meg, mert ilyesmit nem lehet megtenni.

Még azt is elmondta a Margittai, hogy amikor a szülők tőlünk hazamentek, ő ébren volt az ágyában, és hallotta, amint a mamája a másik szobában azt mondta, hogy a fene ette volna meg ezt a meghívást, sokkal jobb lett volna itthon megnézni a filmet.

Földes György

AZ ÖRÖK KÖRFORGÁS

Endrődi István rajza

– Jaj, ez a tavaszi fáradtság!... – Megőrjít ez a hőség!... – Lehangol az elmúlás... – Ki tud ilyen hidegben dolgozni?...

Szilánkok

FIGYELMEZTETÉS

— Én nem bánom, ha megcsalsz kedden és pénteken négy és hat között a külső Gázszag utca 117/b, I. emelet 4. szám alatt. Csak ne tudjak meg semmi konkrétumot — mondta a derék férj.

TÁNCDAL

Táncdal-énekeseink ma már olyan magas nívót értek el, hogy több mint a fele megérdemli a nyilvános szereplést.

GYEREKSZÁJ

— Anyu, ha nagy leszek, én is szakállt növesztek.
— Miért, kisfiam?
— Akkor nem kell nyakat mosni.

AGGODALOM

Kovács sétára indul fiával, a nyolcéves Gézával.
— Aztán, kisfiam, egy pillanatra se engedd el apu kezét! — mondja aggódva Kovácsné. A szomszédasszony megkérdi:
— Ennyire félti a kisfiát? És mi van, ha a gyerek egy percre elengedi az apja kezét?
— Akkor a férjem rögtön bemegy a kocsmába!

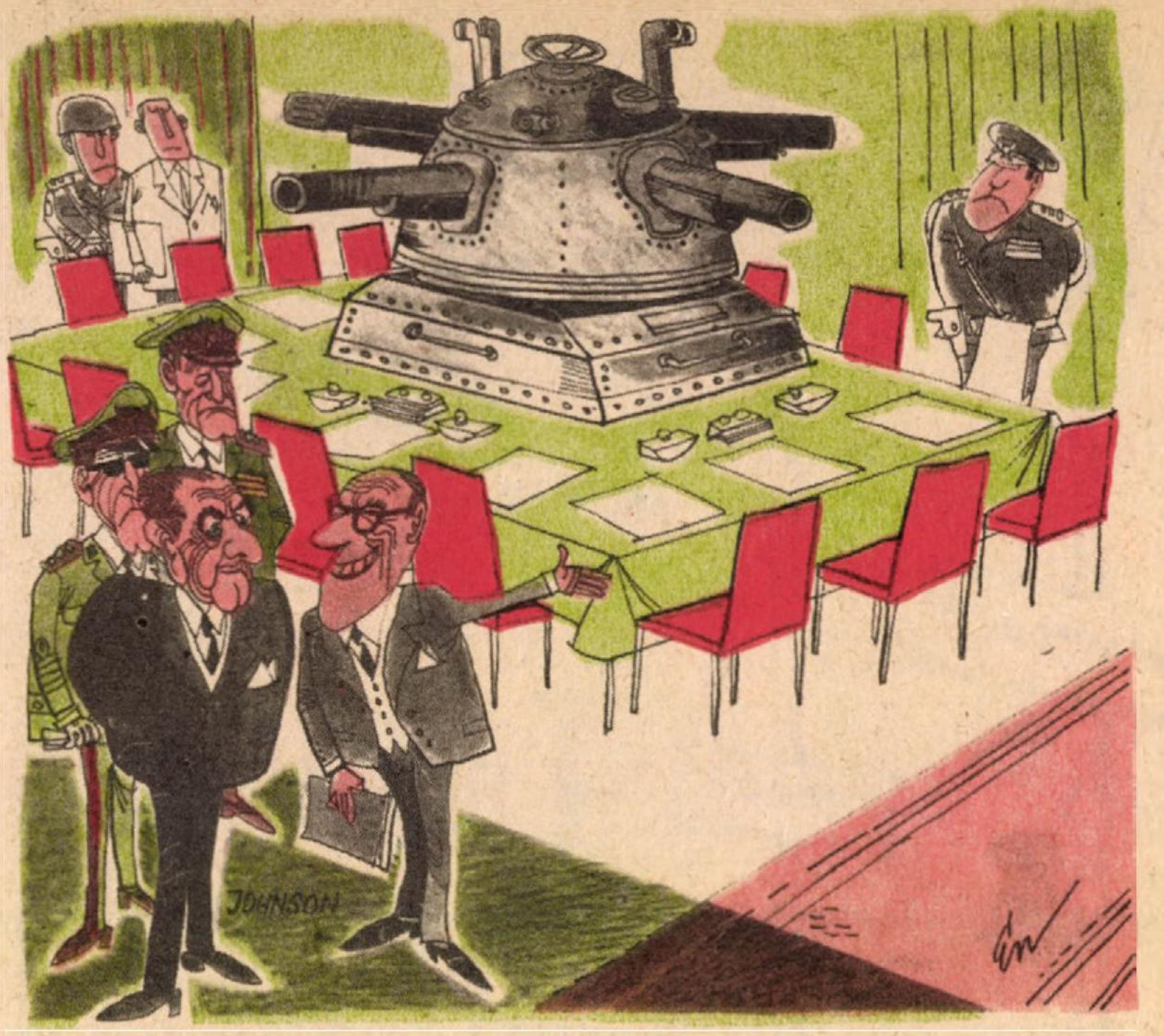
A RENDŐRSÉGEN

— Maga egy kapu alatt húsz forintért vásárolt egy „valódi" aranygyűrűt. Nem találta furcsának, hogy húsz forintért valódi aranyat kínálnak?
— Nem, kérem. Megbíztam az illetőben, mert azt mondta, hogy lopta.

G. Sz.

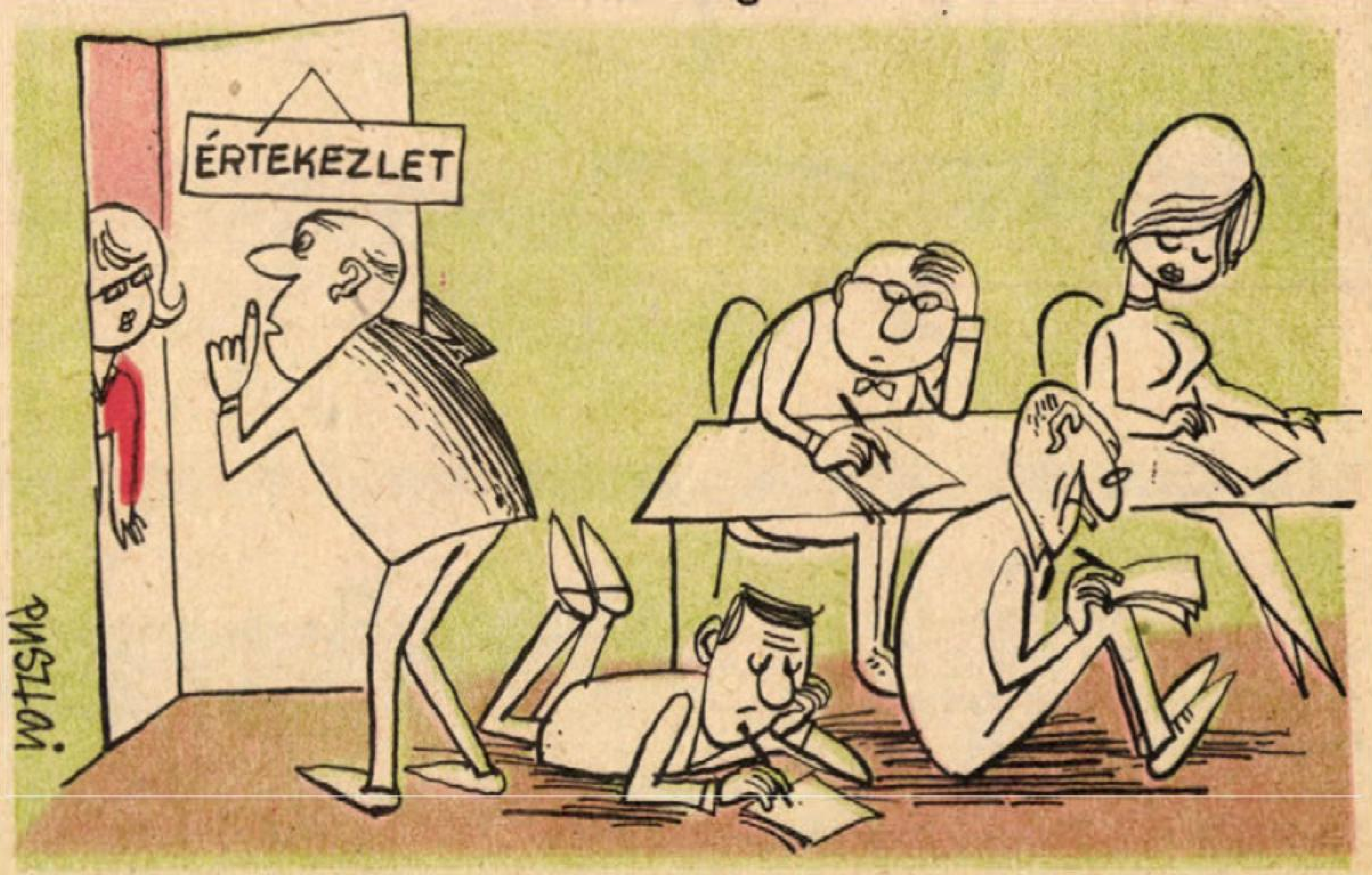
Prototípus

Endrődi István rajza

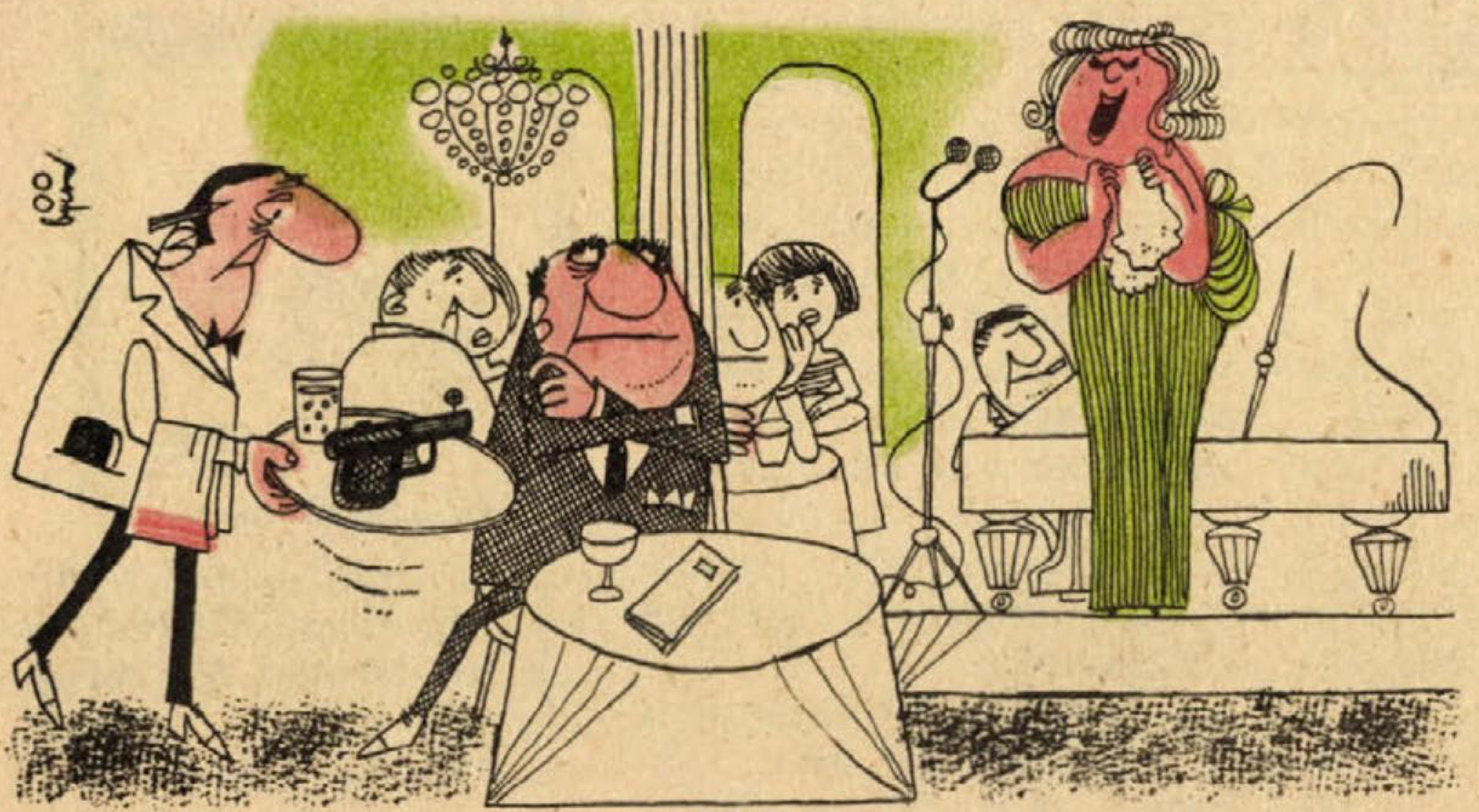
– Elnök úr, bemutatom az újfajta tárgyalóasztalunkat! . . .

Cseles megoldás

– Senkinek se árulja el, hogy dolgozunk!

Furcsa rendelés

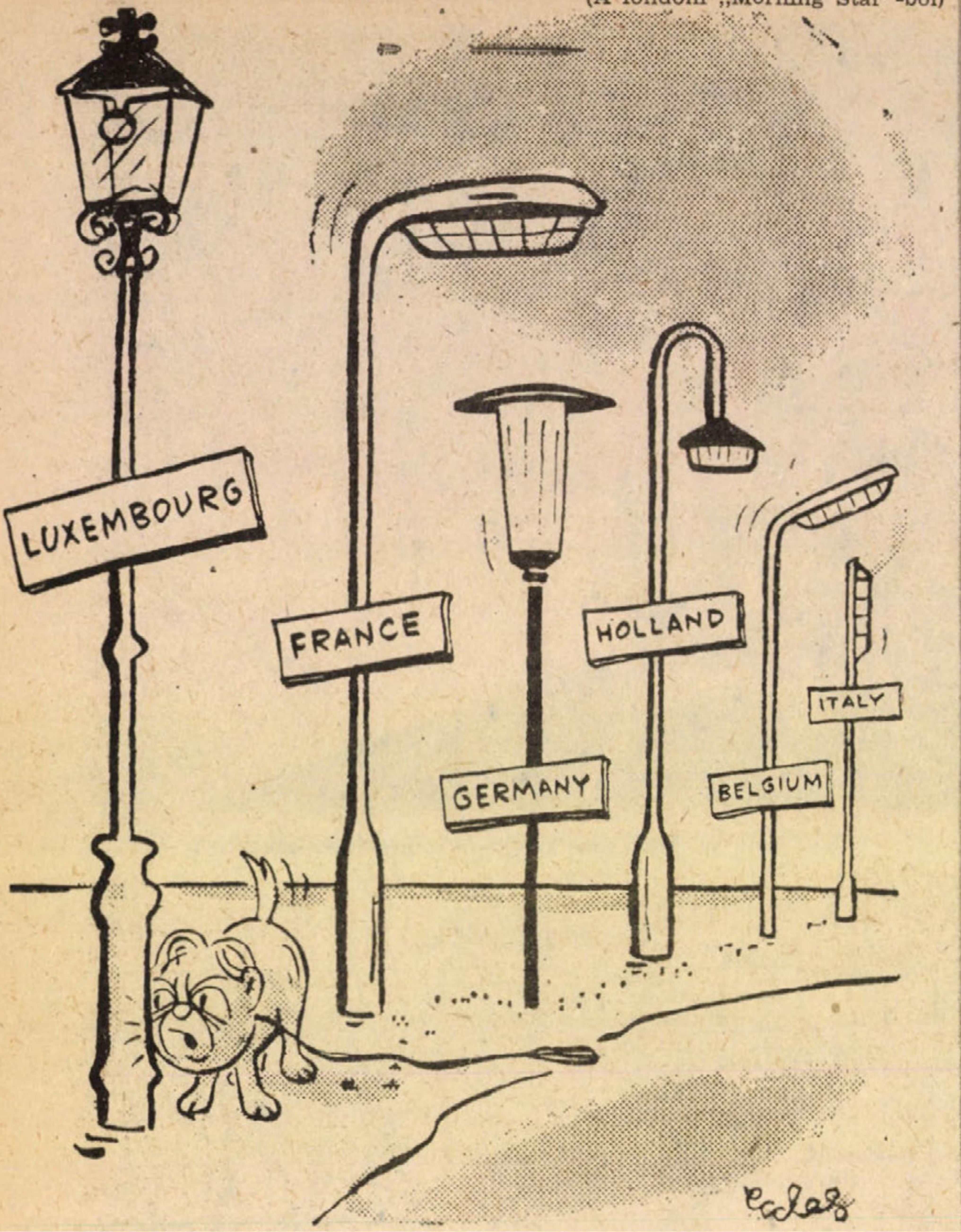
Az italboltban

– A tegnapi pecsenye fehér legalább másfél maligánnal erősebb volt . . .

Törleszkedés

(A londoni „Morning Star"-ból)

Az asszony tragédiája

Egy nő, ki kedves és kedélyes,
nem fiatal már, de erélyes
és veszélyes még, annyi szent,
egy nap a Kiskörúton járt át,
nem várta meg a „szabad" lámpát,
s a villamosnak nekiment.
A szegény jármű úgy megrémült,
az inzultusra el nem készült,
s míg láz törte a fékezőt,
a kocsi hátrált, ágaskodva,
a nőt feldöntve átkarolta
s két kerék közé vette őt.
Nagy zűrzavar. A szív megdöbben,
ott majdnem elájultak többen
e szörnyű baleset előtt...
Tűzoltók jöttek sietséggel,
a kocsit géppel emelték fel,
és kórházba vitték a nőt.
Nos én, ki e hírt elolvastam,
mint ismerőse, berohantam,
s néztem őt: kötés-halmazok!...
Nem látszott ki, csak szája, orra,
felháborodva ezt zokogta:
— Ó, hát ezek a hírlapok!
Bár éppen most nyugdíjba mentem,
de mégis milyen kellemetlen,
azt írták: „idős nő" vagyok!

Lovászy Márton

Illúzió

Ha jól emlékszem, éppen a szerelmi képes levelezőlapok agitatív hatásáról beszélgettünk, amikor a fiatalember belépett az ajtón.

Amolyan jelentéktelen, szürke fiatalember volt, szürke ballonkabátban és fehér zsinóros kalappal a fején. Első pillanatban segédkönyvelőcskének néztem, de könnyen lehet, hogy valami másfajta, ehhez hasonló romantikus foglalkozást űz. Illedelmesen köszönt, majd kalapját levéve az eladóhoz fordult:

— Ezt a kalapot kérném fölszerelni!

Fölszerelni? — A trafikos kartárs tekintete riadtan kereste az enyémet: Telefonálni kellene a mentőknek! — olvastam ki szeméből. — Ez képes minket leönteni benzinnel és meggyújtani. Talán adjak neki egy csomag Kossuthot a kalapja mellé?

Megpróbáltam tréfával elütni a dolgot:

— Bizonyára mentőövvel meg ejtőernyővel akarja kiegészíteni a sombrerót, kedves kolléga? Nagyon helyes. Első az egészség! Elég szomorú, hogy még ma is eltűrik egyes szervek ezt a példátlan felelőtlenséget; ejtőernyő és mentőöv nélkül forgalomba hozni kalapot! He-he-he.

— Én csak jelvé...

— Ja, jelvényeket tetszik parancsolni! — derült fel a trafikos arca. — Rögtön gondolhattam volna. Tessék kérem válogatni ezekből. Van közöttük több valóságos remekmű. Minőségi kisipari munkák!

S a fiatalember elmélyülten turkálni kezdett a dobozban. Először néhány sportegyesület zománcemblémáját tűzte fel a kalaptest külső felére, majd az NSU, valamint a DKW gyártmányú motorkerékpárok védjegyének kicsinyített mását.

Azután egy kutyát, egy pintyőke madarat, egy elefántot és egy teniszütőt. De sor került a nemesebb vadakra is: síelő, ökölvívó, paragrafus, turistabot, zergemellszobor követték egymást szédítő gyorsasággal. Végül pedig egy egészen ritka gyönyörű példány, amiről az volt az érzésem, hogy mintha valamelyik film-világhíradóban láttam volna — a zürichi egyetem díszdoktorán.

A fiatalember elégedetten végigmérte alkotását, az immár mozaikszerű tökfödőt. Kifizette a trafikos által meghatározott pénzöszszeget, és délceg tartással távozott.

Jót nevettem rajta, de öt perc múlva ismét elgondolkoztam az esetén:

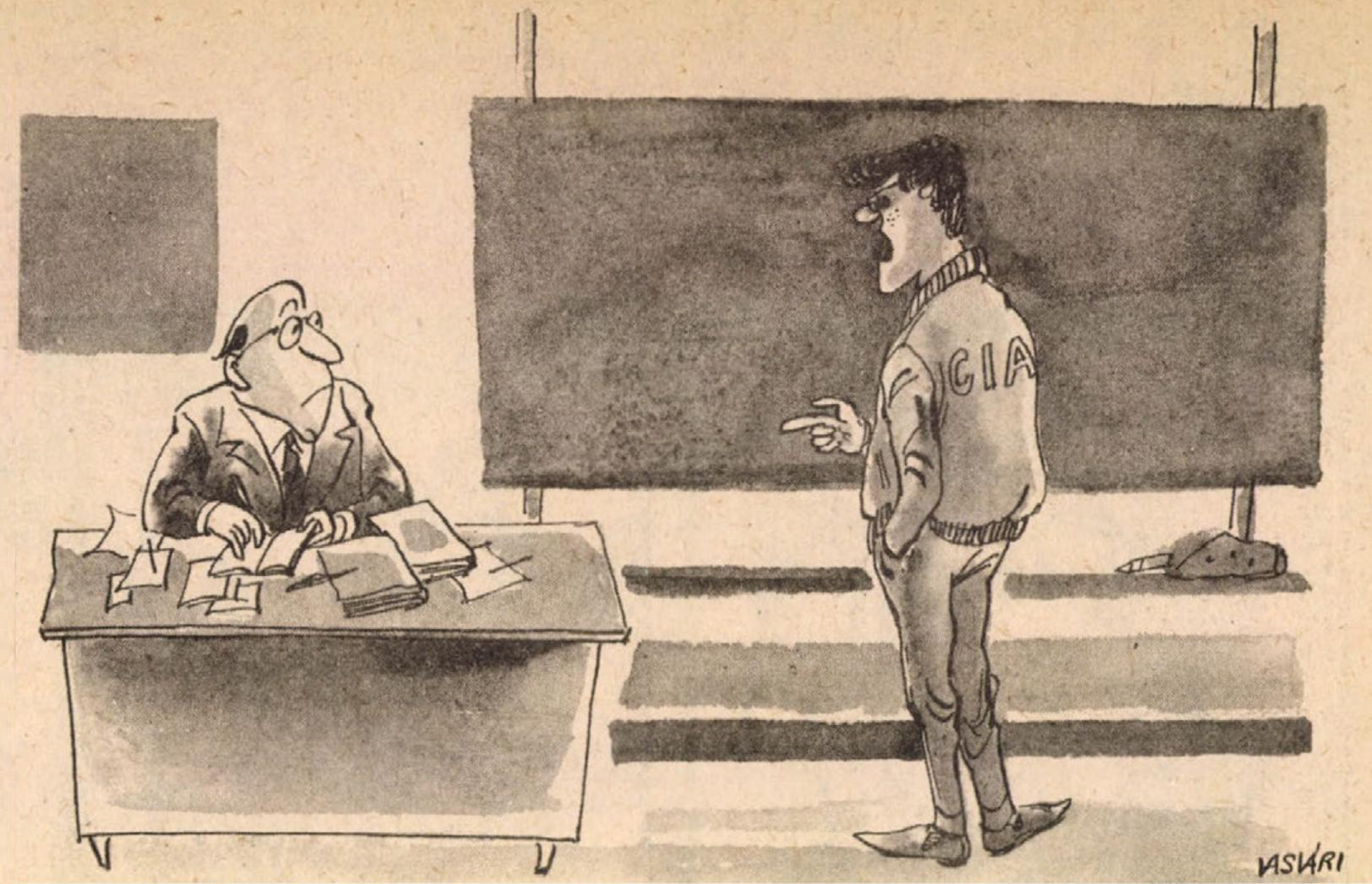
Ez a pasas szimpla kis könyvelőként tért be ide, s most a jelvények révén, mint többszörös sportbajnok, motorkerékpártulajdo-

nos, az Alpesek hőse, a zürichi egyetem díszdoktora ment el. Mindez pár forintért!

Hát nincsen igaza...?!

Dalmáth Ferenc

Egy amerikai egyetemen

– Jó lesz, ha megválogatja a kérdéseit! Beépített ügynök vagyok!...

Vasvári Anna rajza

Növekvő áruválaszték

Mind a mai napig mindennapos cikk volt otthonomban a Háztartási Ablativus, melyet egyaránt használtam a takarításnál és a befőzésnél is. Megfizethető ára is volt: huszonhárom ötvenbe került üvegje. Egyetlen hibája volt csak: másfajta, hozzá hasonló árucikk nem volt forgalomban, és ezért örökösen aggódnom kellett, hogy egyszer netalán kifogy, hiánycikk lesz, akkor pedig mihez kezdek a háztartásomban a megszokott Ablativus nélkül.

Ezért örömmel olvastam, hogy a Háztartási Kőporgyár ezentúl többféle minőségű Ablativust is forgalomba hoz, hogy a vásárlóközönség válogathasson is e készítményekből. Ennek megfelelően a boltokban máris kapható, üvegjével harminc forint nyolcvanért az Ablativus Absolutus, ötvenkét forintos árban pedig a legnagyobb igényeket is kielégítő Dativus, amely vetekszik a legjobb világpiaci minőséggel is.

Az eddig forgalomban volt Háztartási Ablativust már nem kaptam a boltokban, persze összekapkodták a fürgébbek, felvásárolták a készleteket, az ipar pedig az új termékek gyártásával volt elfoglalva. Mondták is a boltban, hogy egyelőre nem lesz kapható a régi Ablativus, de van egy olcsóbb fajta Ablativus is a szerényebb igényű háztartások számára. Ez Nominativus néven még az Ablativusnál is lényegesen olcsóbban került forgalomba, mindössze tizenkét forintért, hogy a vásárlókat ne érje károsodás.

Vettem egyet-egyet a drágábból és az olcsóbból is, próbaképpen. Az Ablativus Absolutus szép kivitelű op-art csomagolásban volt, ügyes adagolószerkezettel, egyébként pont ugyanolyan, mint a közöséges Ablativus. A Dativus valóban kitűnő készítmény volt, a takarítás és befőzés mellett nagyszerűen lehetett kályhafényesítésre is használni, de minthogy kályhát egy évben legfeljebb egyszer-kétszer fényez az ember, én pedig eddig heti két Ablativust használtam el a háztartásomban, ezért nem volt kifizetődő. Az olcsó Nominativus viszont kiszáradt, és igen kellemetlen szaga volt, megpróbáltam keverni a drága Dativusszal, de csak elrontotta azt is. Magyarán szólva ez olcsó volt ugyan, de nem volt öröm benne.

Pár nap múlva a boltosom megsúgta, hogy várjak egy-két napot a vásárlásokkal, mert új áruval bővül a készletük. E hónaptól kezdve ugyanis a Háztartási Kőporgyár mellett az Egyesült Műporművekben is gyártani kezdenek deklinációféleségeket, várjam meg, mit tud majd az új gyár új terméke. Csakugyan, egy hét sem telt el, felfedeztem a kirakatban egy új dobozt, piros műanyag fóliában, elegáns grafikával ez állt a dobozon: *Háztartási Accusativus 22,80 Ft.* Vettem gyorsan belőle, és örömöm nem ismert határt. A szer teljesen azonos volt a Kőporgyár Ablativusával és tíz forinttal olcsóbb!

Ez igen — gondoltam —, hiába, az olcsóbban és jobban gyártó üzemé a jövő!

Tíz nap múlva szép zöld dobozt láttam a kirakatban: megjelent az Accusativus Cum Infinitivo, a Kompakt Gyár új készítménye. Mindenben azonos volt az Ablativusszal és a múlt héten megjelent Accusativusszal.

Hetvenkilenc forint hatvan fillérbe került doboza. A gyár most állt rá próbaképpen a gyártására. Persze rugalmasan termelnek, ha nem tudják olcsóbban előállítani, nem erőszakolják az új terméküket, hanem átadják a Letenyei Főporüzemnek, ahol már hozzávetőleges kalkulációt is készítettek rá: három forint körül lesz tucatja.

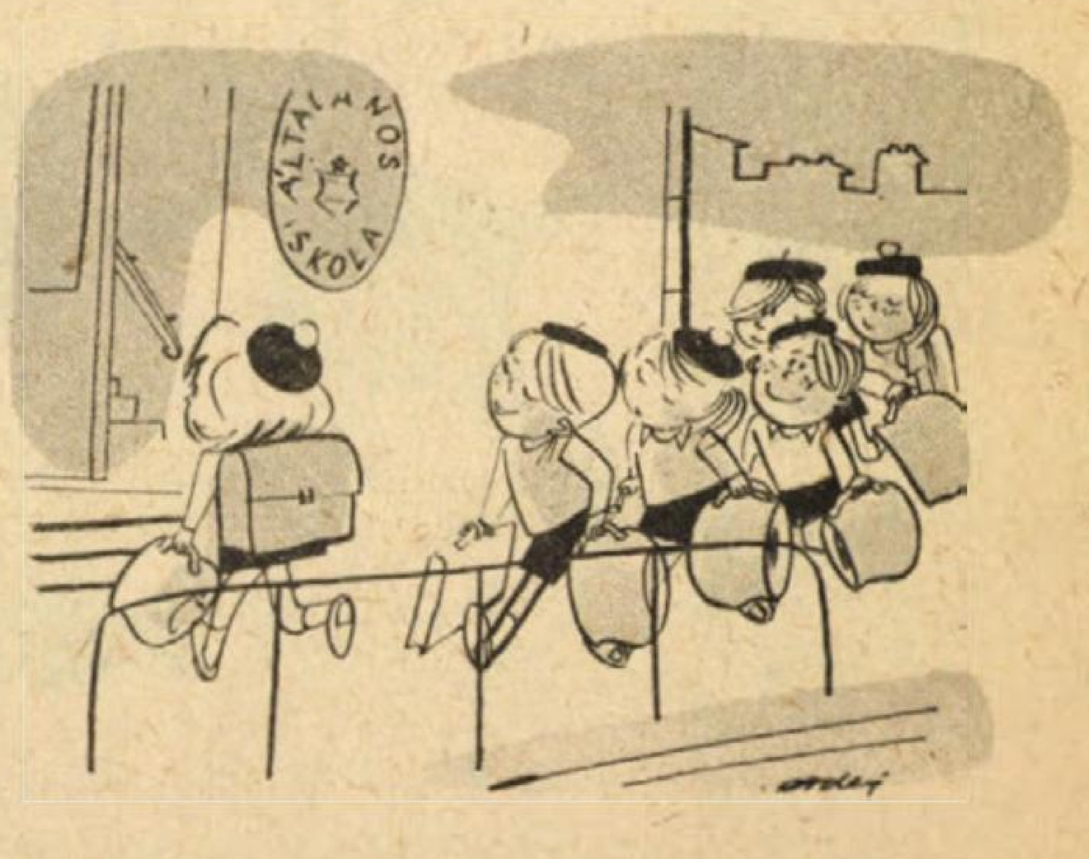
Most erősen figyelem a kirakatokat.

Somogyi Pál

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ILLEDELMES JAVASLAT

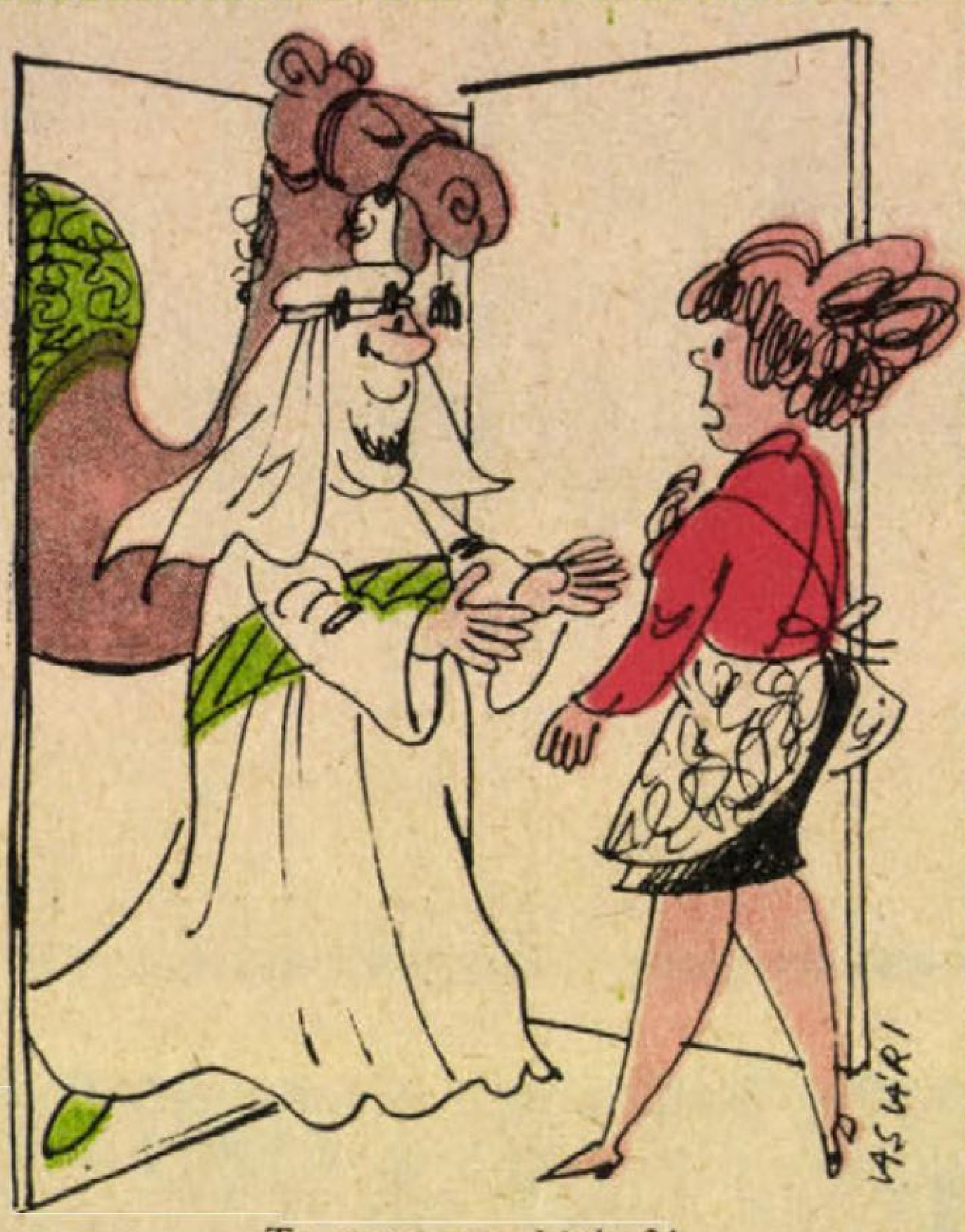
Mátyásföldön, a Baross utcai iskolában, 400 gyermek és 28 pedagógus számára *egyetlen* használható illemhely van. Addig is, amíg a XVI. kerületi Tanács (reméljük, nagyon hamar!) javít ezen az áldatlan helyzeten, rajzban teszünk javaslatot a „szorongató" probléma ideiglenes megoldására:

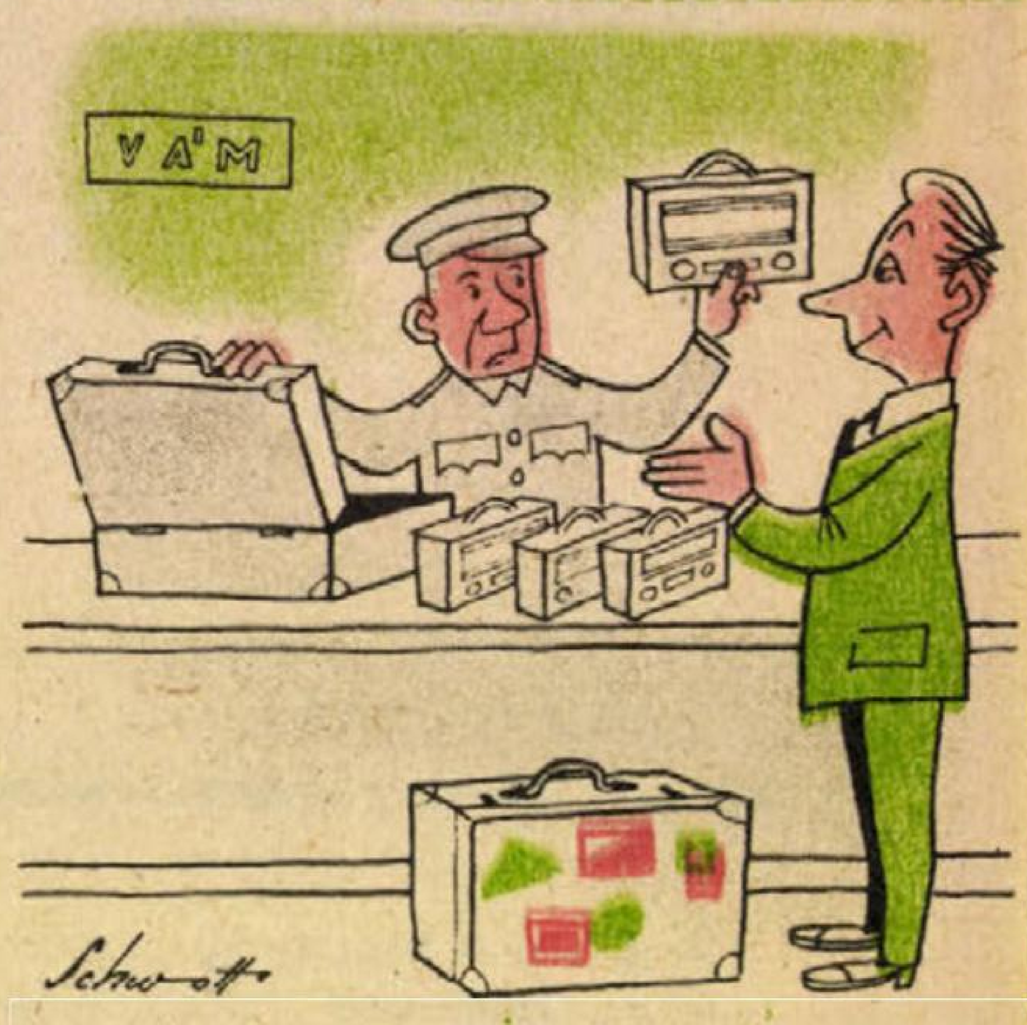
idegenforgalmi ÉV

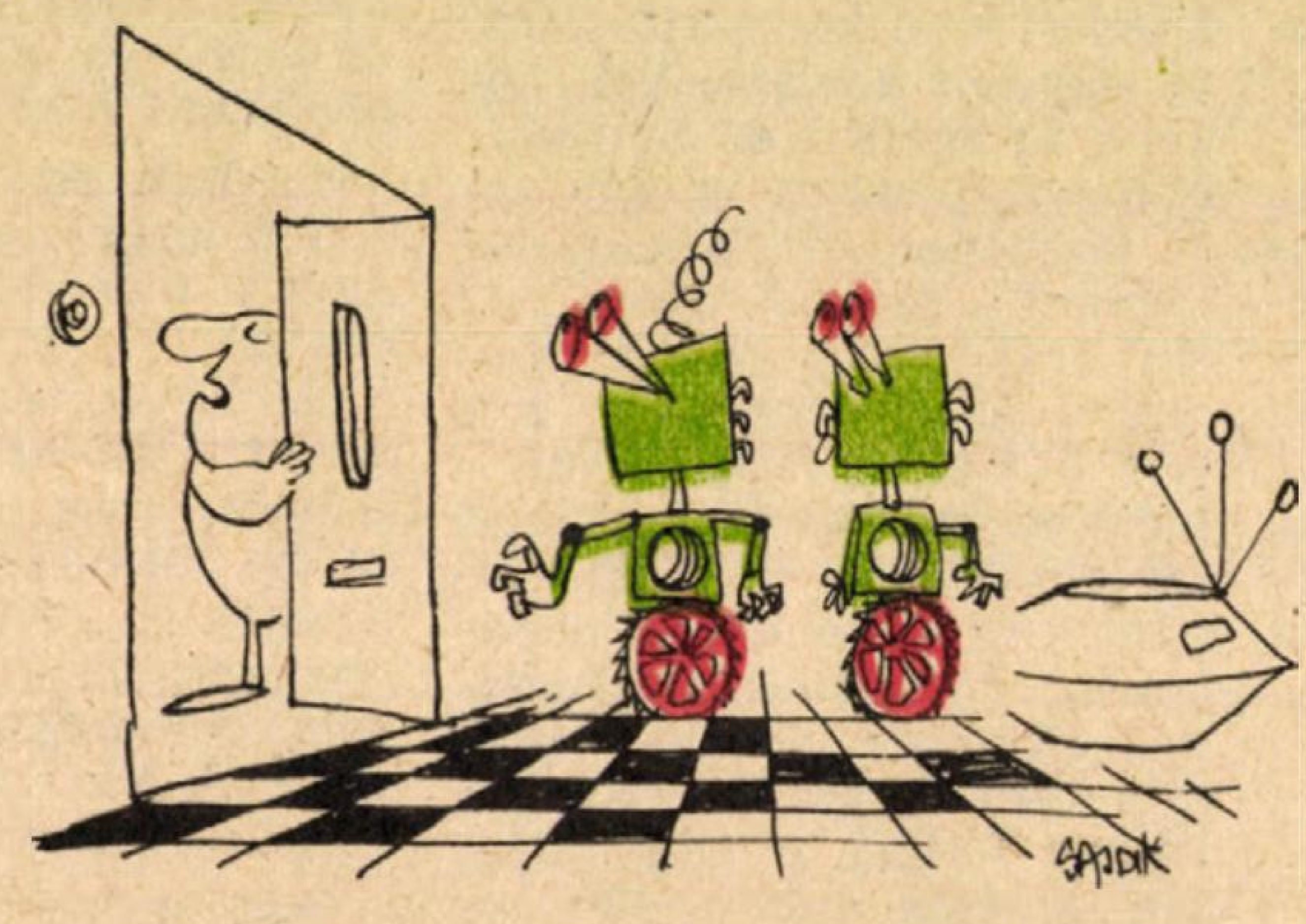
– Mit mond, Gézuka?
– Azt, hogy csak kemény valutát fogad el . . .

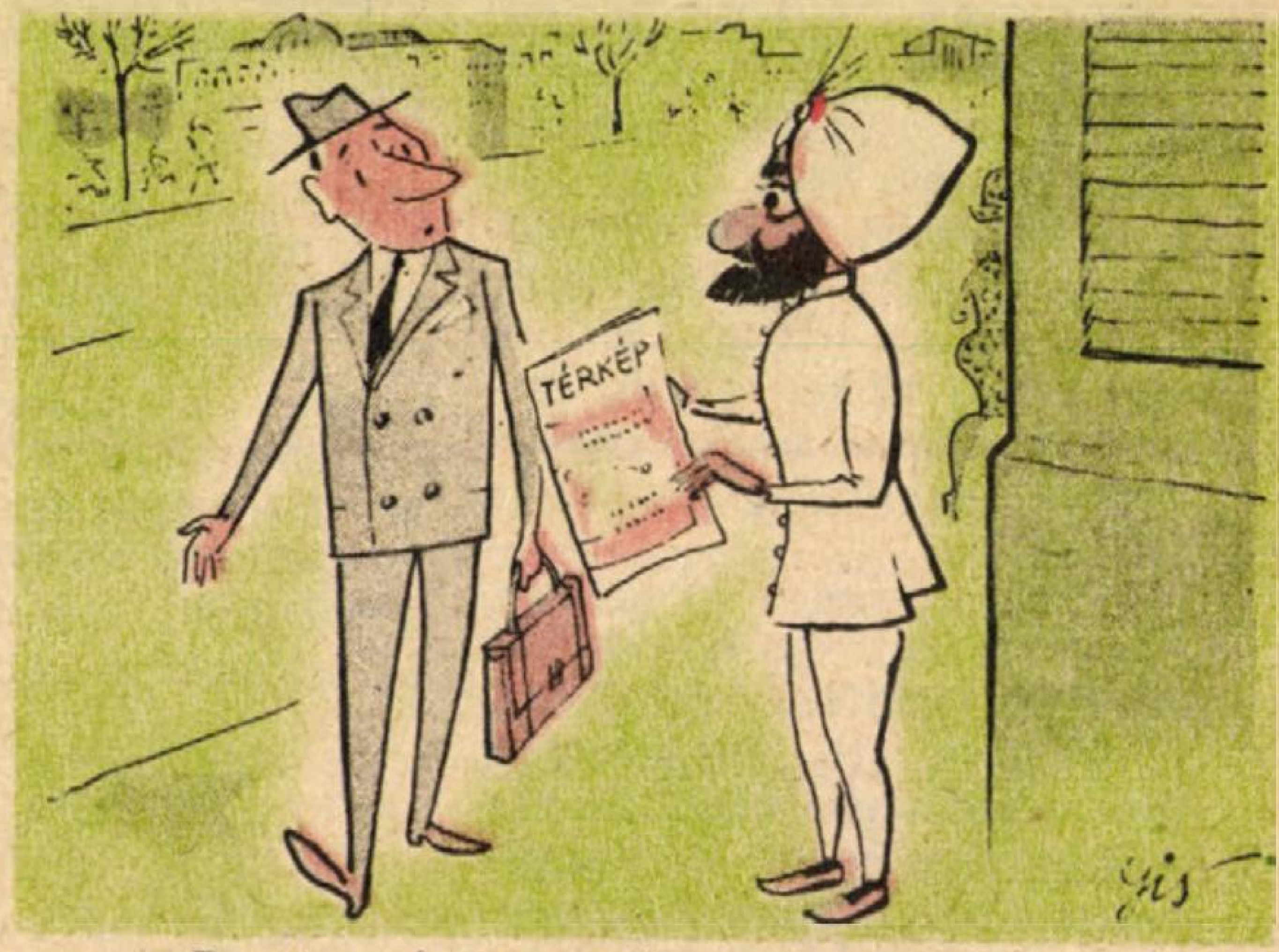
– Te vagy az, Jóska?! . . .

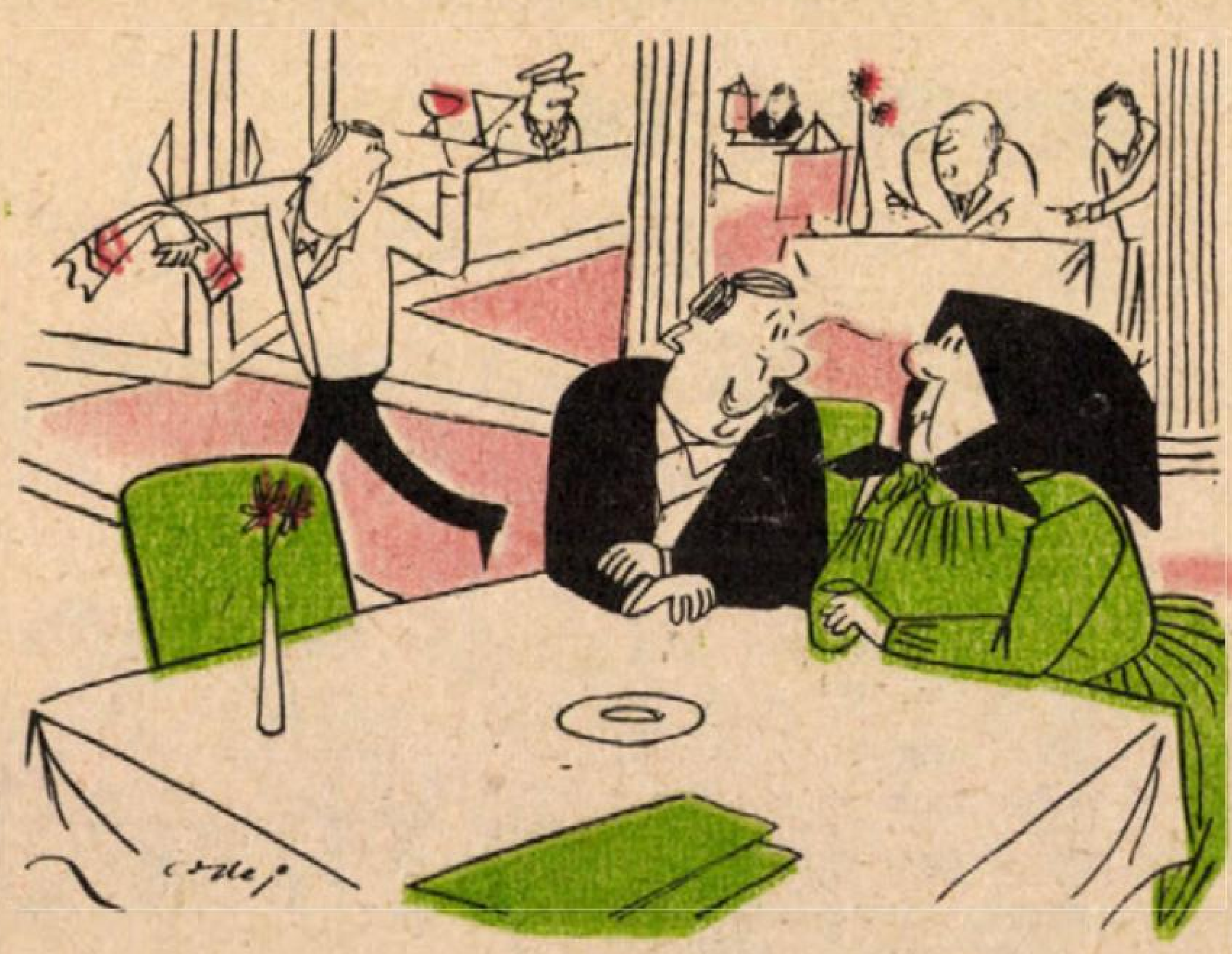
– Miért írta be, hogy egy rádiót hozott?
– De, kérem, ez egy rádió! Egy rádiócsalád . . .

– Bözsi, gyere, ezek csak a te rokonaid lehetnek!

– Bocsánat, hol van az Iparművészeti Múzeum?
– Nem tudom, kérem, én pesti vagyok.

– Szólíts darlingnak, hamarabb kiszolgálnak! . . .

PRECÍZ ALPINISTÁK

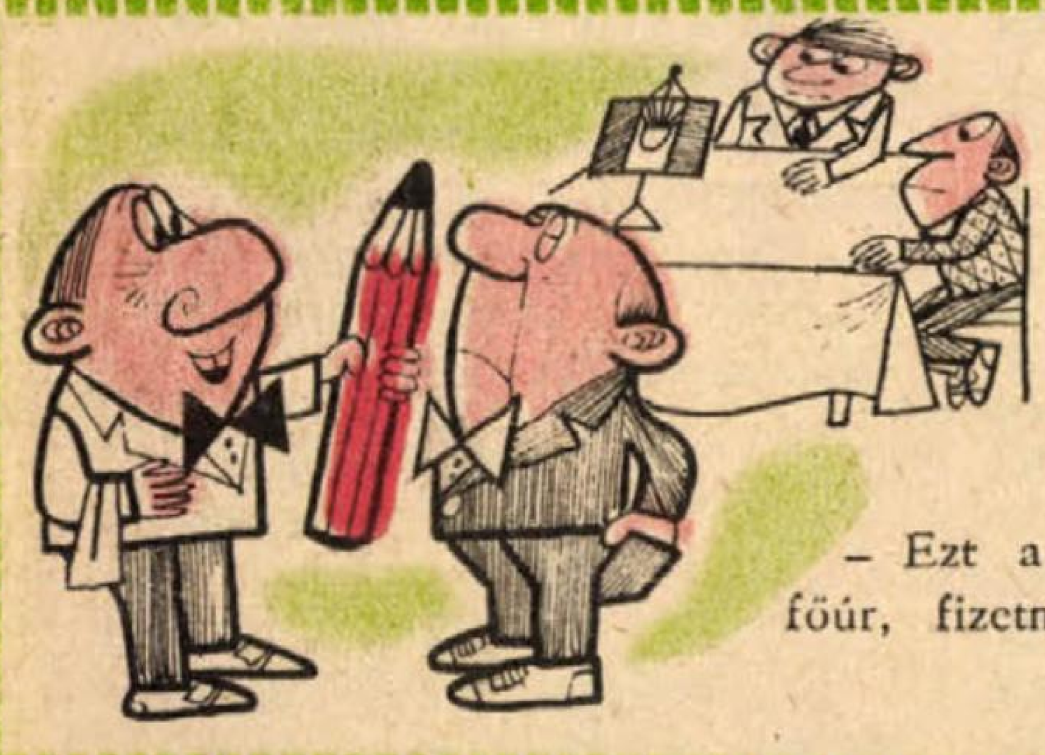
– Remélem, nem követtél el valutakihágást? . . .

– Csak azt tudnám, hogy milyen nemzetiségű . . .

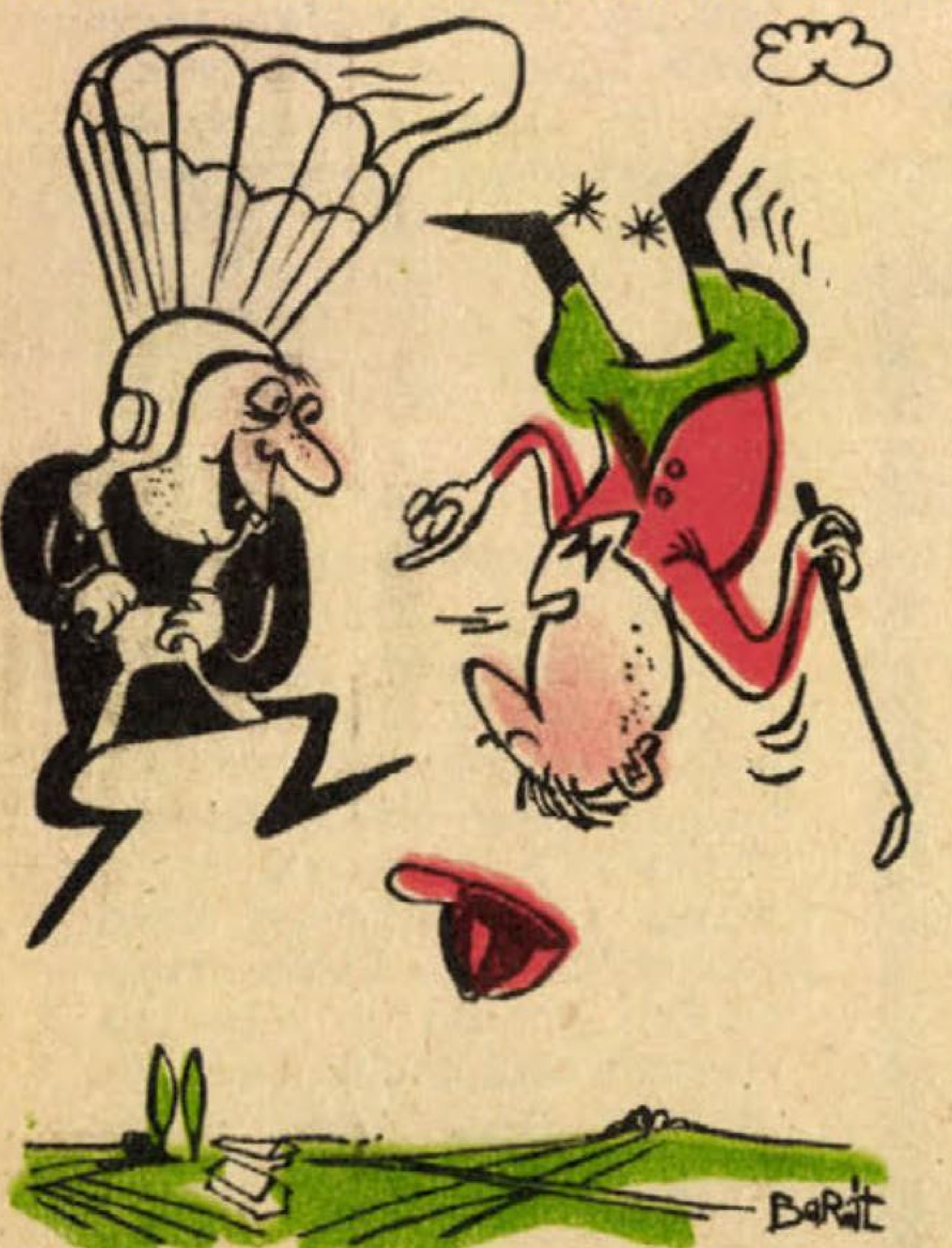
– Biztos, hogy ön nem pesti lakos? Mert ha pesti, nem kaphat nálunk szobát . . .

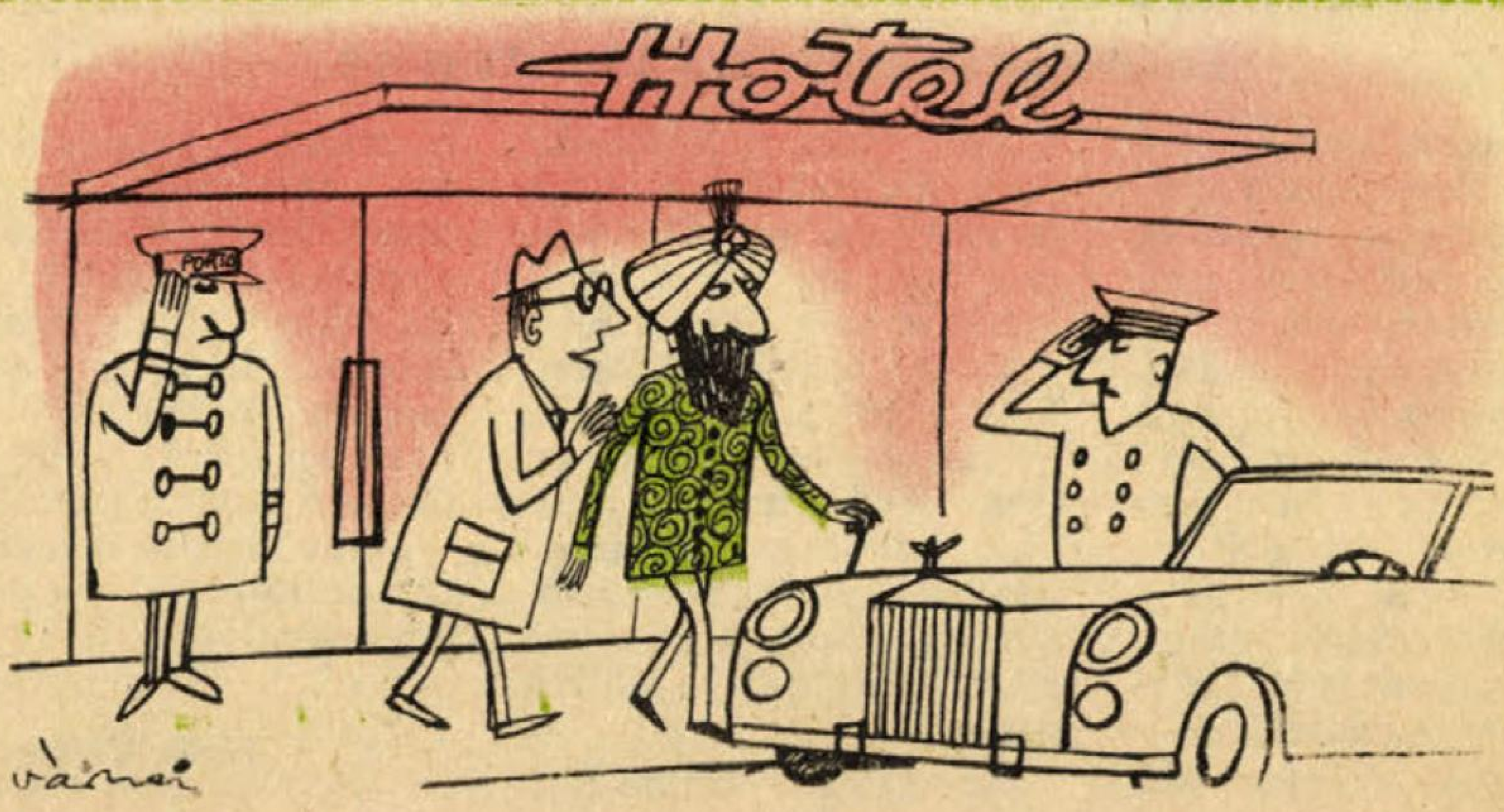
– Ezt a ceruzát vigye, főúr, fizetnek a külföldiek!

BUDAPEST – A FÜRDŐK ÉS A KONGRESSZUSOK VÁROSA

– Szintén ejtőernyős?
– Nem, uram, én lenni nagyvázsonyi lovasiskolás . . .

– Van eladó orkánja? . . .

AZ „ILLETÉKES"

Tanácskozásra indultam ma reggel
Az illetékesekkel.

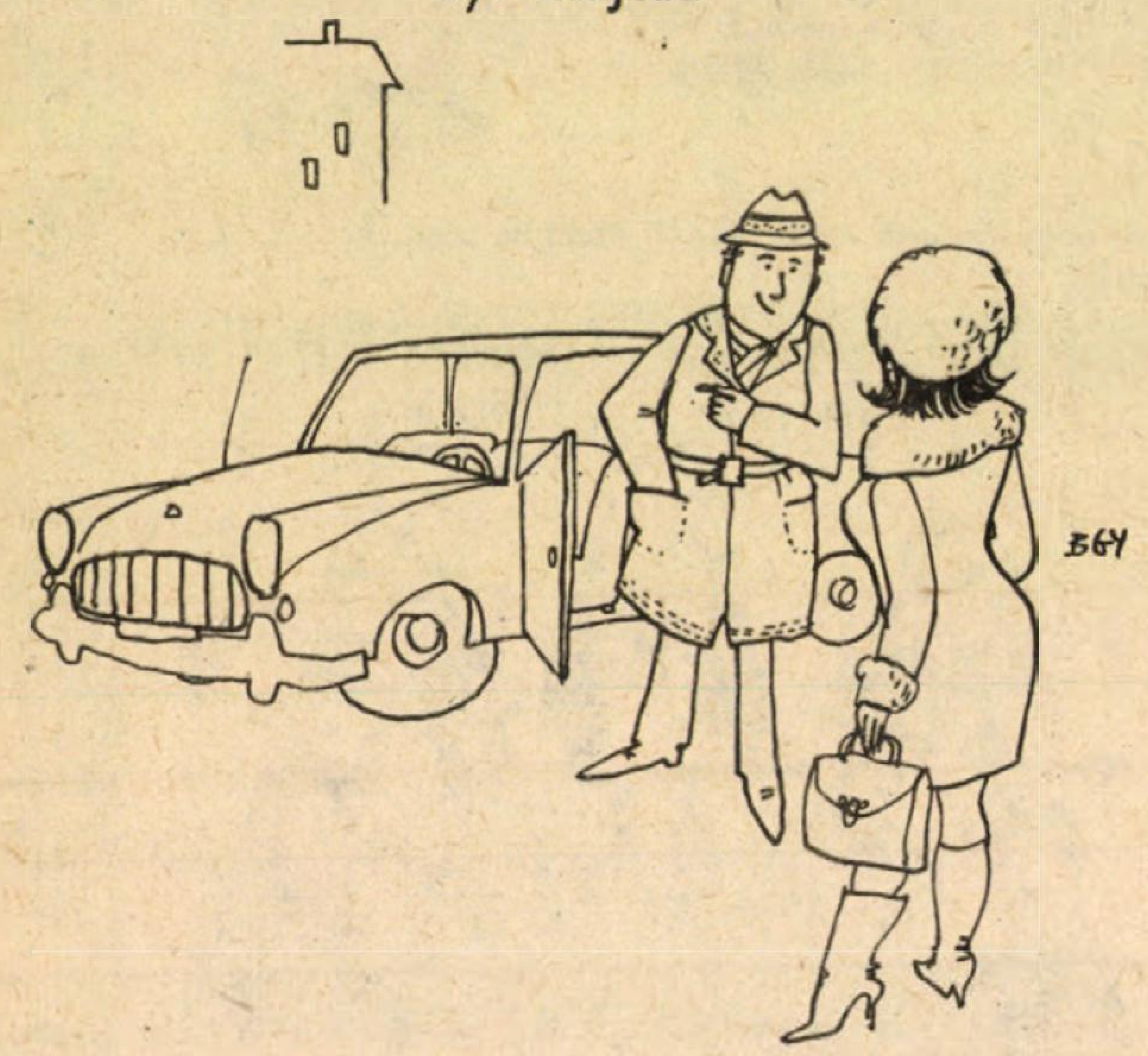
Az ember persze korábban is felkel,
Ideges, s mivel alig evett, éhes:
Várja az illetékes,

Hát nem csoda, ha az agya is felforr
Már tizenegykor,

Hogy délfelé már gyilkolni is képes,
Mire megtudja,
Hogy az illetékes
Ma reggel óta már nem
Illetékes.

Vasvári Vince

Gyorshajtás

– És biztos, hogy nem hagy cserben?

Kedves Ludas!

A Hétfői Hírekben olvastam: „Az *aggteleki* cseppkőbarlangban hangversenyeket rendeznek a nyári hónapokban... Júliusban „A kékszakállú herceg vára" szerepel a *főváros* új barlang-hangversenyterméne műsorán." Most vajon a főváros határát terjesztették-e ki egészen Aggtelekig, vagy a híres cseppkőbarlangot telepítették át Budapestre?

Vida György
Budapest

Szeretett Ludasom „Füstös Budapestért" című krokijának végén így ír a szerző: „...s megvalósul lánglelkű költőnk diadalmas látomása: Mi füstölög ott a síkon távolba'?" Ugyan melyik lánglelkű költőnkre gondolhatott a szerző? Az idézet ugyanis egy régi népdal – közelebbről katonadal – első sora.

F. F.
Szeged

Hollandiában élő fivérem visszaküldte legutóbbi levelem borítékjának felső részét, hogy felhívja a figyelmemet egy érdekes apróságra. A borítékra ugyanis egy stemplirollnit ütöttek, amely háromszor egymás után arra szólítja fel olvasóját, hogy utazzon Magyarországra, turistaként. A szándék nagyon dicséretes – a kivitelezés már kevésbé az. Fivérem szerint ennek a szövegnek nem háromszor ugyanazon a nyelven, hanem *három különböző nyelven* (a német mellett angolul, franciául) kellene szerepelnie. Ebben, azt hiszem, egyetérthetünk vele!

F. Ö.
Budapest

Egy kis mazsolázás a Népsportból, kedvenc lapomból:

„A 100 m-es Európa-bajnok betegsége miatt nem indulhat Prágában" – írta a lap. Ezt őszintén sajnálhatják a prágaiak, hiszen még kétméteres Európa-bajnokot is ritkán láthatnak, *nem pedig 100 méterest!*

Egy másik cikkben azt olvastam, hogy fiatal hátúszónk kitűnő teljesítménye annyira meglepte edzőjét, hogy az már-már arra gondolt, hogy *siet* a stopperórája. Ha egy stopperóra siet, akkor az a valóságnál *hosszabb* időt, tehát *rosszabb* teljesítményt mutat!

Végül egy hirdetés a lapból: „Bel- és külföldi motorkerékpárok 0,50-től 350 kcm-ig..." Milyen lehet vajon az a félköbcentis motorkerékpár? Mennyi lóerőt ad le és hány fordulatnál? Mennyit fogyaszt százon? Hány személyt bír szállítani?

R. V.
Debrecen

Négyéves unokahúgom beteg volt, nem akart enni. Mamája így unszolta:

– Egyél, kislányom, mert lefogysz!

– Na, bumm – mondta húgicám –, akkor legfeljebb csak hároméves leszek!

B. J.
Tatabánya

A „Tanácsi Építő" című lapban olvastam egy atlanti-óceáni szigetről, hogy: „*1816-ban egy William Glass nevű tüzér került oda néhány katonával. Ezek leszármazottai a sziget lakói.*" Lám, lám, a biológia nem ismer lehetetlent!?

Zs. S.
Budapest

Egy gödöllői cukrászda falán olvastam: „*Zeneszolgáltatások idejére előírt zenés árat a zene megkezdése előtt 15 perccel igénybe vett szolgáltatás után kell érvényesíteni.*" Vajon ki lehetett, aki ezt a nemes veretű szöveget ilyen gyönyörűségesen kicikornyázta? És ugyan mi lett volna, ha ehelyett csak annyit írnak ki: „*Háromnegyed hattól zenés árakat számítunk.*"

F. P.
Budapest

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

VACSORA — FELSŐBB UTASÍTÁSRA

Egyik szombat estén betértem a Baross utcai Csopak étterembe, egy üveg sörre. A bejáratnál tudtomra adták, hogy farsangi mulatság van náluk, ezért huszonöt forintos kötelező fogyasztási jegyet kell váltanom. Nem vagyok semmi rossznak elrontója; majd egy üveg sör helyett kettőt iszom, s még a pincér is jól jár – gondoltam magamban.

Fizetéskor azonban közölték velem: vacsoráznom kellett volna, hogy lekvitteljem az előre váltott jegy árát, inni mindenki a saját pénztárcájának a terhére köteles. Erre előzetesen nem figyelmeztettek, a jegyen erre utaló kitétel nem volt, mindössze az üzletvezető fogadkozása biztosíthatott, hogy a kötelező é t e l fogyasztás „felsőbb utasítás".

Gondosan áttanulmányoztam a belkereskedelmi miniszter legújabb utasítását a kötelező fogyasztásról, de abban semmi olyan kitételt nem találtam, amely a Csopak étterem vezetőinek eljárását igazolná, és meghatározná, hogy a pénzemért – adott esetben a huszonöt forintomért –, egyek-e vagy igyak-e?

Fésüs Károly
Bp., VIII., Losonci u. 11.

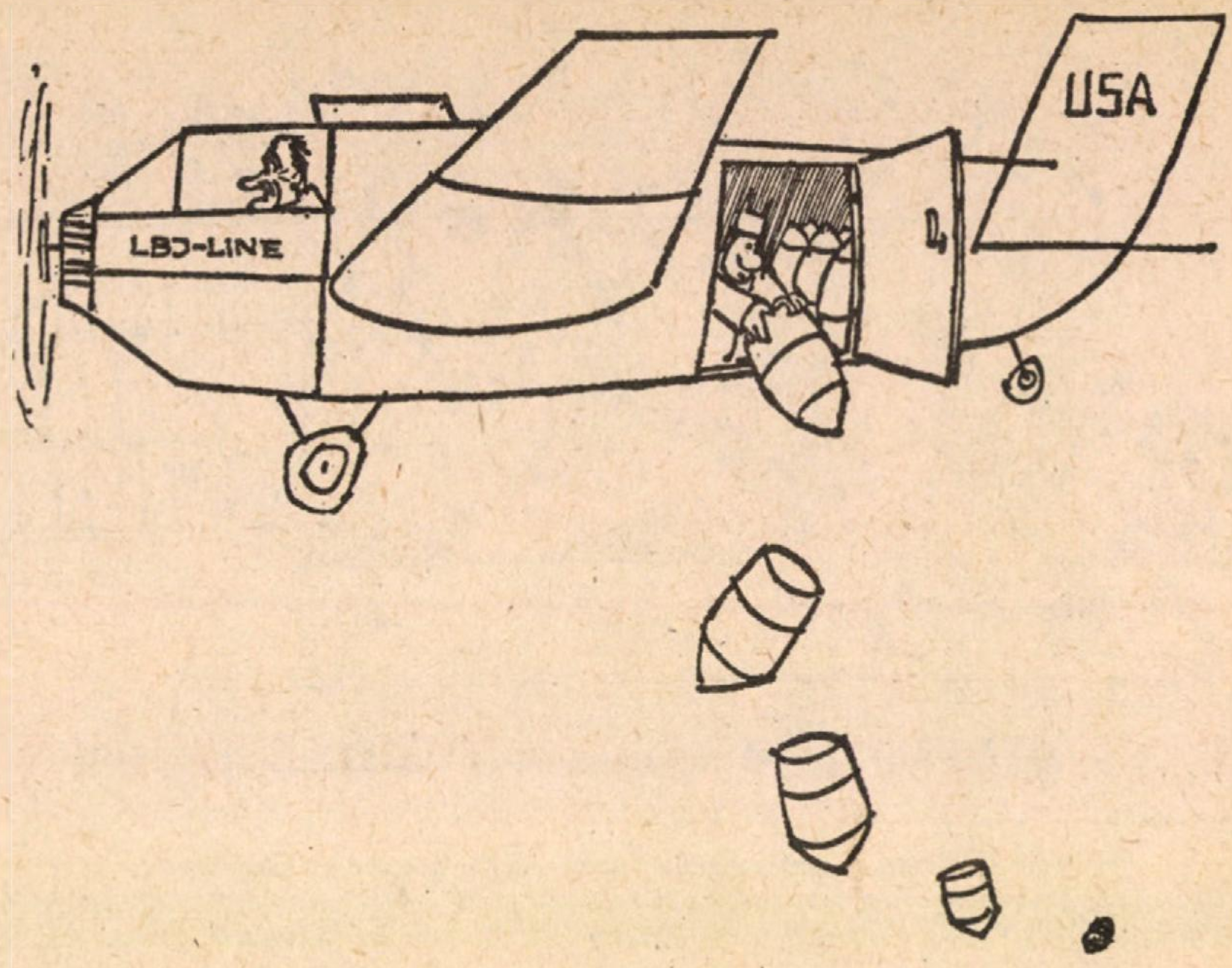
LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

FELEDÉKENYSÉG

Töredelmesen bevallom, hogy nagyon feledékeny vagyok, és gyakran elhagyom a holmijaimat. Több apróság mellett nemrégiben elvesztettem az olvasókönyvemet is. Anyukám hiába járja a boltokat, sehol sem kap első osztályos olvasókönyvet, mindenütt azt mondják, majd csak augusztusban lesz. Azóta is azon tűnődöm, hogy tudták olyan pontosan kiszámítani a tankönyvkiadó bácsik, hány elsős lesz az idén, hogy pont annyi olvasókönyvet nyomtattak és eggyel sem többet?! Vagy ők is feledékenyek, s elfelejtkeztek azokról gondoskodni, akiknek valamilyen okból évközben lenne szükségük új könyvre?

Benkő Lacika
Budapest

Johnson „nyitott ajtó"-politikája
(A bécsi „Volkstimme"-ből)

KRIMI IMPORTTAKARÉKOSSÁG

Hovatovább iparunk lendületes fejlődése következtében kiszorul a hazai piacról minden nyugati árucikk. Nem kell az idegen portéka, derék mérnökeink, munkásaink mindent elő tudnak állítani idehaza. Annál elszomorítóbb, hogy krimiből még mindig importra szorulunk. Drága pénzért, nemes valutáért hozatjuk be a külföldi szemetet, ahelyett, hogy a hazaival élnénk. Én bizony aszondom: magyar embernek magyar krimit, magyar anyagból adjunk!

Íme a bizonyság — csupán néhány miniatűr —, hogy a krimigyártáshoz szükséges valamenynyi nyersanyaggal rendelkezünk.

AUTÓS ÜLDÖZÉS. A bandita bevágja magát áramvonalas Trabantjába, belelép a gázpedálba, és 30 kilométeres szédületes sebességgel robog el a tett színhelyéről. Üldözői egy Warszawával 30 kilométeres sebességgel követik. a bandita eléri a Tanács körutat, zöld jelzésnél tovább robog. Szerencséje van: mivel itt szinkronlámpák vannak, az üldöző kocsi pirosat kap. A Trabant egyre fokozza a sebességét. A tengelykapcsoló meghibásodik, a garancia lejár. A bandita a legközelebbi szervizbe robog, ahol villámgyorsan négy hónap alatt megjavítják. A Warszawa természetesen lemarad, mert lejárt a menetlevele.

KÖRÖZÉS. A gyilkos elővigyázatlan volt. Menekülés közben a helyszínen felejtette télikabátját. A ruhaszakértő megvizsgálja, és a következő nyilatkozatot teszi: „Rómeó modell, kevert gyapjúanyagból. Gyártja a Rétényi Ruhagyár százezres szériában. Ennek alapján az életben meg nem találjuk."

HOVÁ TEGYÉK A HULLÁT? A gyilkosok el akarják tüntetni a hullát. Beteszik a Kuka-tartályba. Jönnek a kukás emberek, és otthagyják: „Ilyen nehéz vacakot nem cipelünk; hol van ez megfizetve?" — káromkodnak. A kazánházba nem vihetik, mert a házkezelőség engedélye nélkül civil személyeknek belépni tilos. Végül kiviszik a téesz krumpliföldjére. — De mi lesz, ha jön a kapálás? — aggodalmaskodik az egyik. — Nem jön ... — nyugtatja meg a főnök.

A SZÁLLODA. Az áldozat érzi, hogy veszélyben van, mindenütt lesnek rá. A lakására nem mer visszamenni. Éjszaka szállodában kell aludnia. Felhívja tehát a Belkereskedelmi Minisztérium szállodaipari igazgatóságának főelőadóját, és kéri, engedélyezzék, hogy mint budapesti lakos budapesti szállodában alhasson. Ez nem lehetséges, mert csupán életveszélyben van, de nem tudja igazolni, hogy lakásában födémcsere folyik. Vidékre utazik tehát, hogy mindenki elől elbújhasson. A sárszegi Lila Ökör szállodában nyittat egy négyágyas appartement-t, ahol már egy anyagbeszerző, egy számlarevizor és egy taccsbíró alszik. Végre egyedül van ...

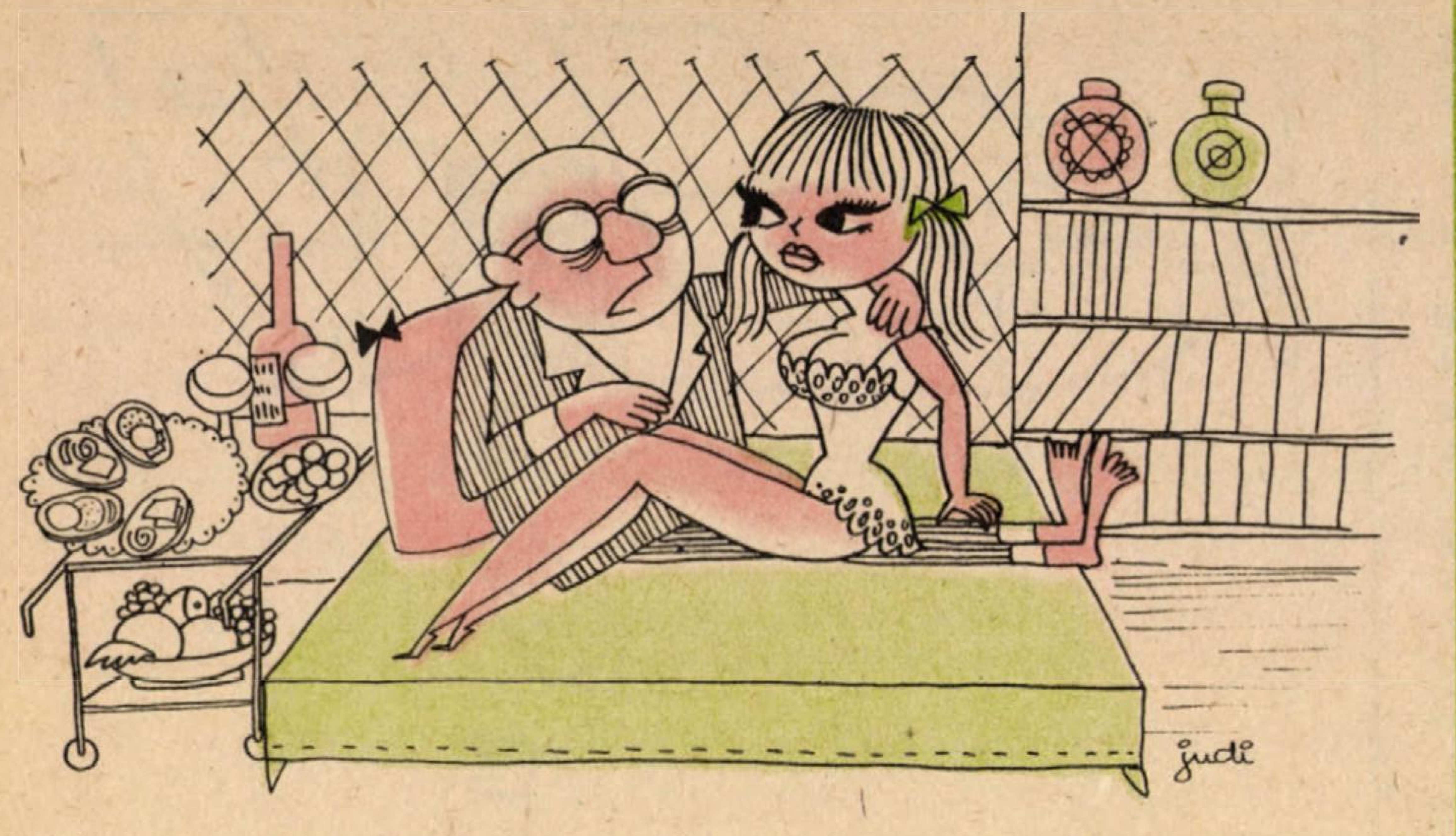
VESZÉLY!!! Az áldozat újra a saját szobájában. Léptek közelednek. Kip-kop-kip-kop. Még öt lépés, még négy lépés, még három lépés. Megismeri a gyilkos lépteit. Szerencsére ott a telefon, s a fejében a rendőrfelügyelő száma. Csak tárcsáznia kell. Csak tárcsázik. Halló: felügyelő? Nem, itt a Melléktermékértékesítő Vállalat fényező telepe ... Gyorsan újra ... Mással beszél ... Még két lépés, még egy lépés. Kattanás ... Az iker elvette a vonalat. Még fél lépés. Az áldozat kileheli lelkét. (Strumfetzl néni, az iker, éppen az áfonyabefőtt receptjét diktálja az ángyikájának ...)

Novobáczky Sándor

Hiúság

Vallomás

– Tudja, Klárika, a nagymamája annak idején kétszer is kikosarazott . . .

Segítőkész harkály

Újdonság

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Feketét elővesz az anyósa és faggatja:

— Mondd, igaz, hogy te megcsalod a feleségedet?

— Nézze, mama — feleli Fekete —, a feleségemmel már csak igazán bizalmas viszonyban vagyok, és ezt még neki sem mondom meg.

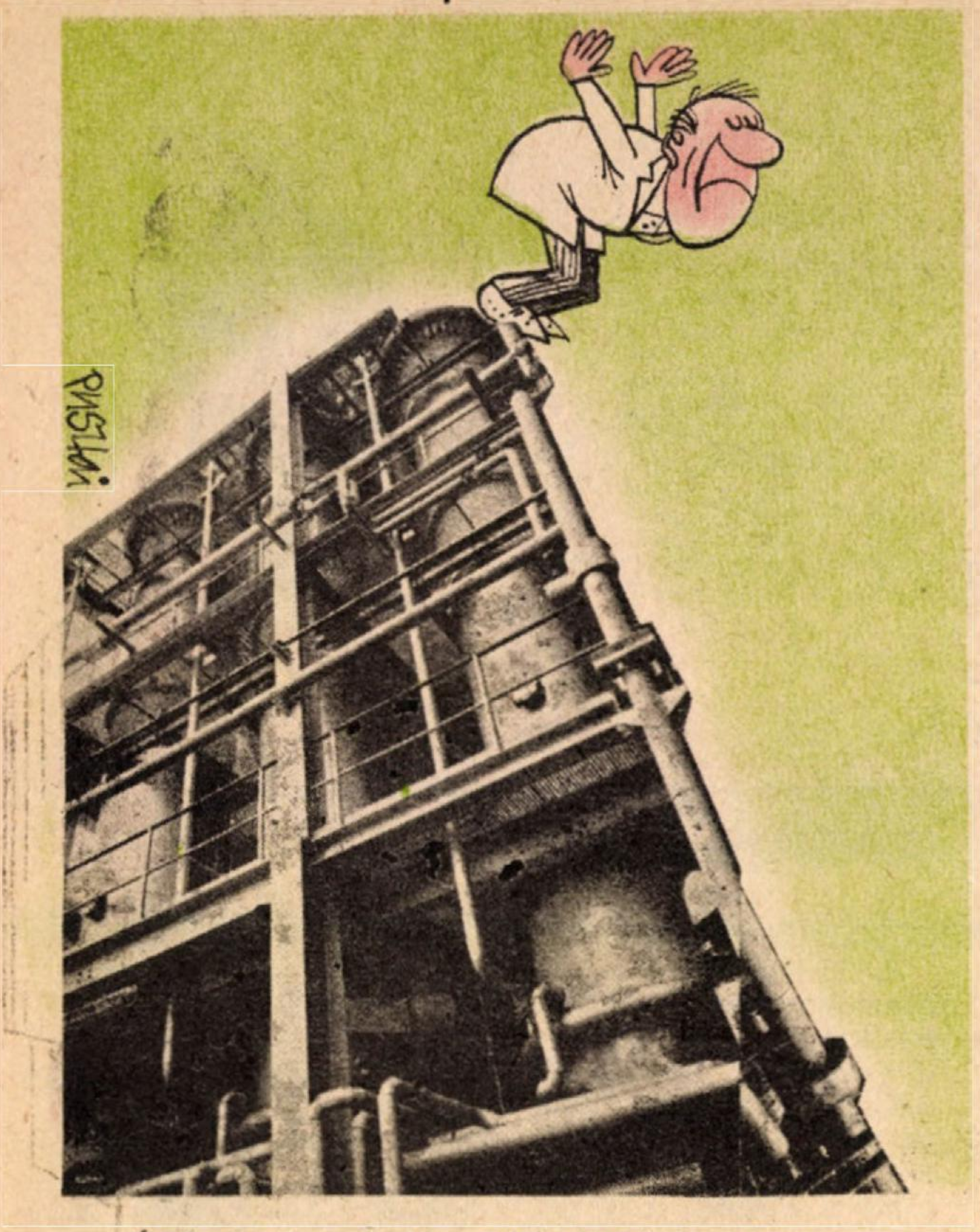
* * *

Málcsi néni látogatóban volt Zabhegyiéknél, és a kis Pisti egyre ostromolja kérdéseivel. Zabhegyiné végül is rászól a fiúcskára:

— Pistikém, miért kérdezel te annyit a Málcsi nénitől?

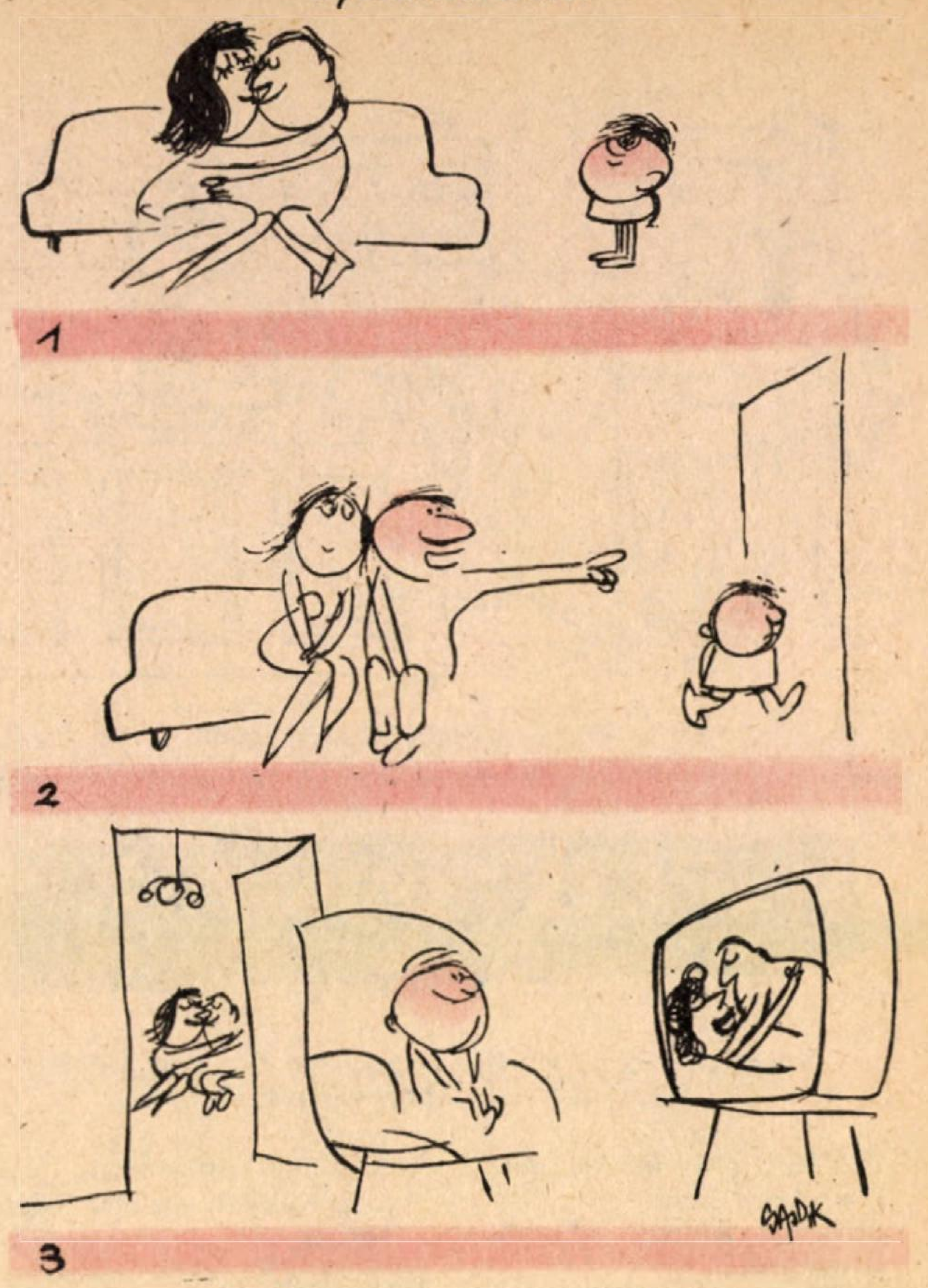
— Azért, mert különben megenné az egész tortát.

Önfeláldozás

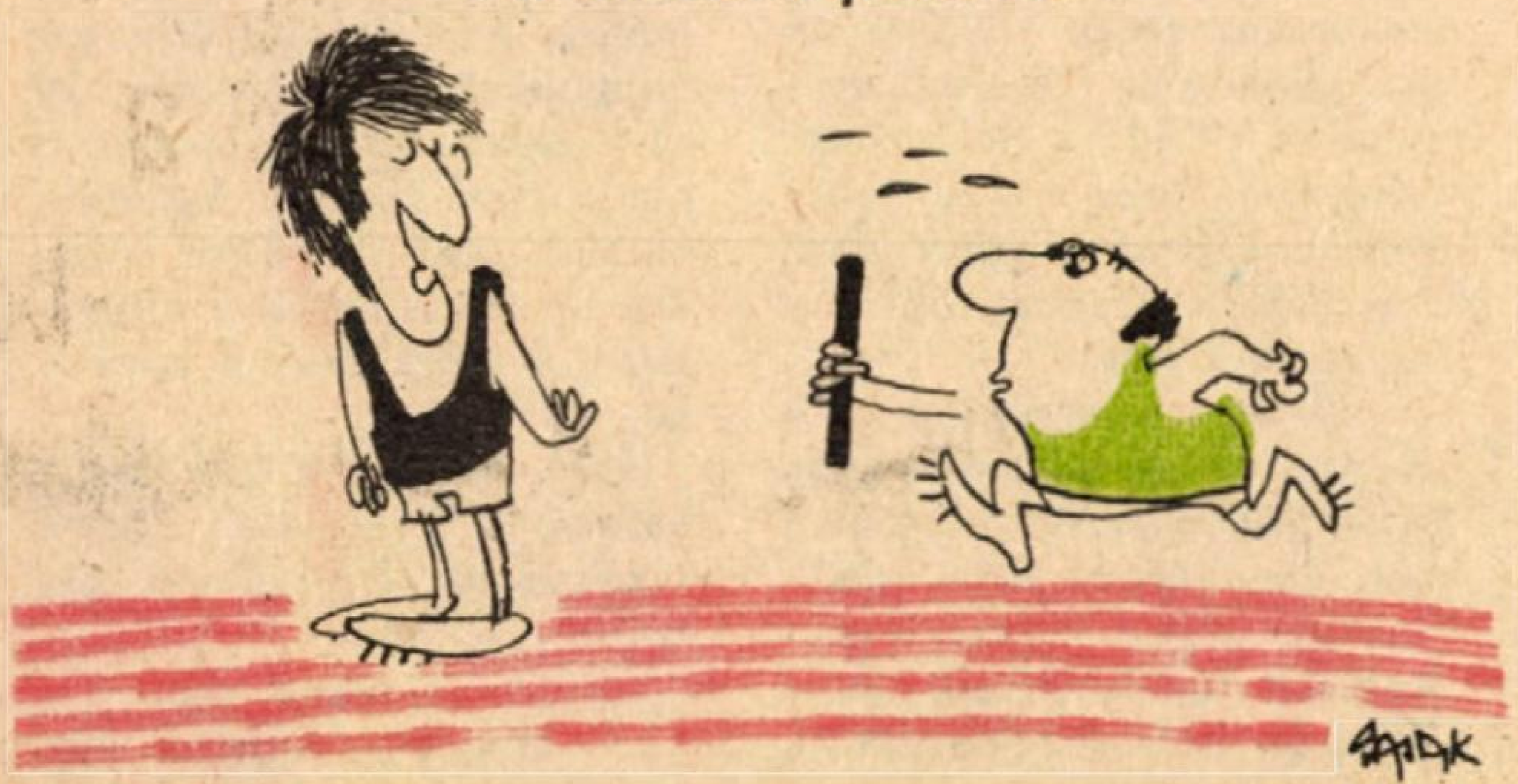

– Évek óta kérünk ide védőkorlátot! Ha most összetöröm magamat, rögtön megcsinálják!

Gyermeknevelés

Türelmetlen fiatalok

– Gyerünk már azzal a bottal, fater, mit gondol, meddig várok?! . . .

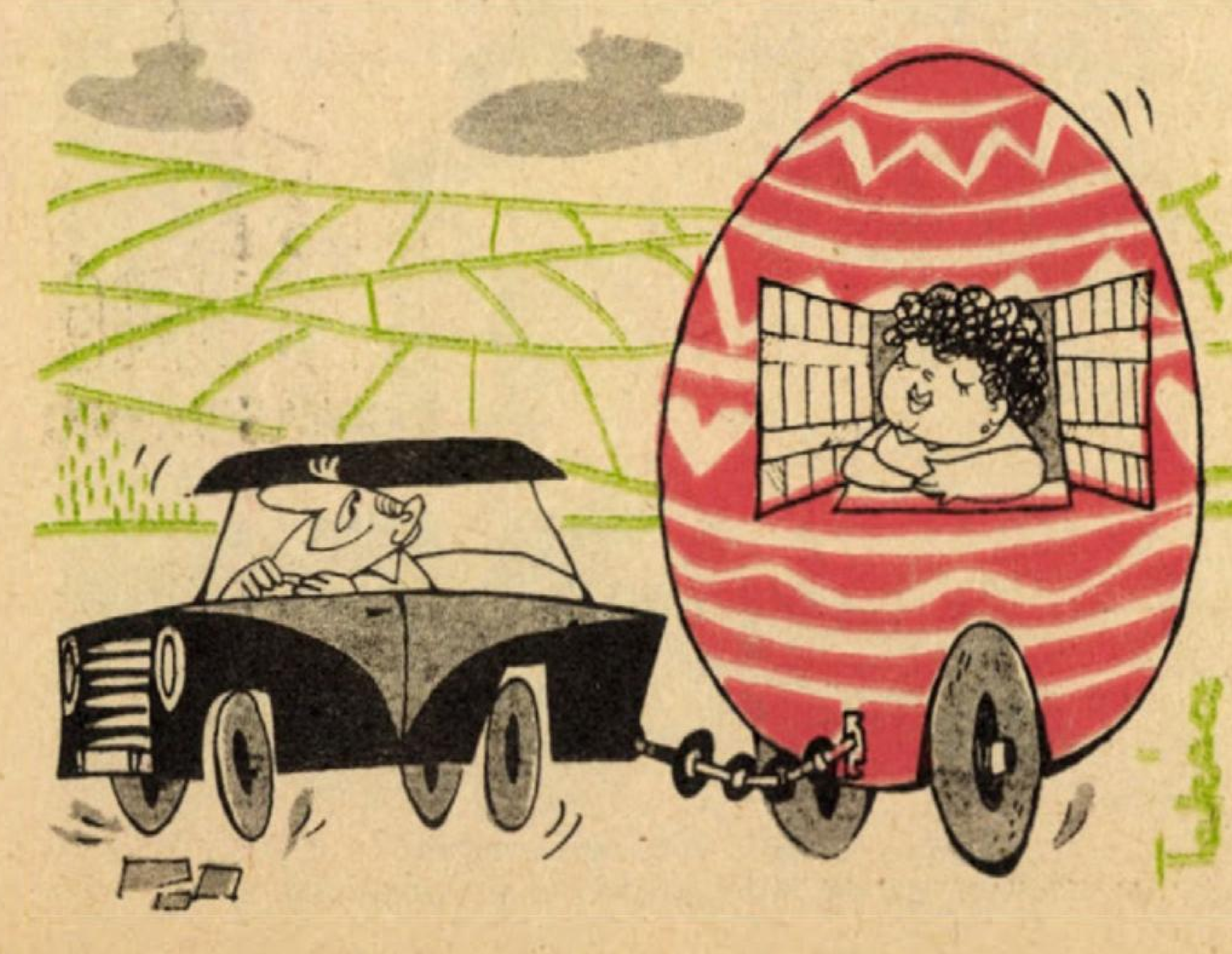
TEVETEJ

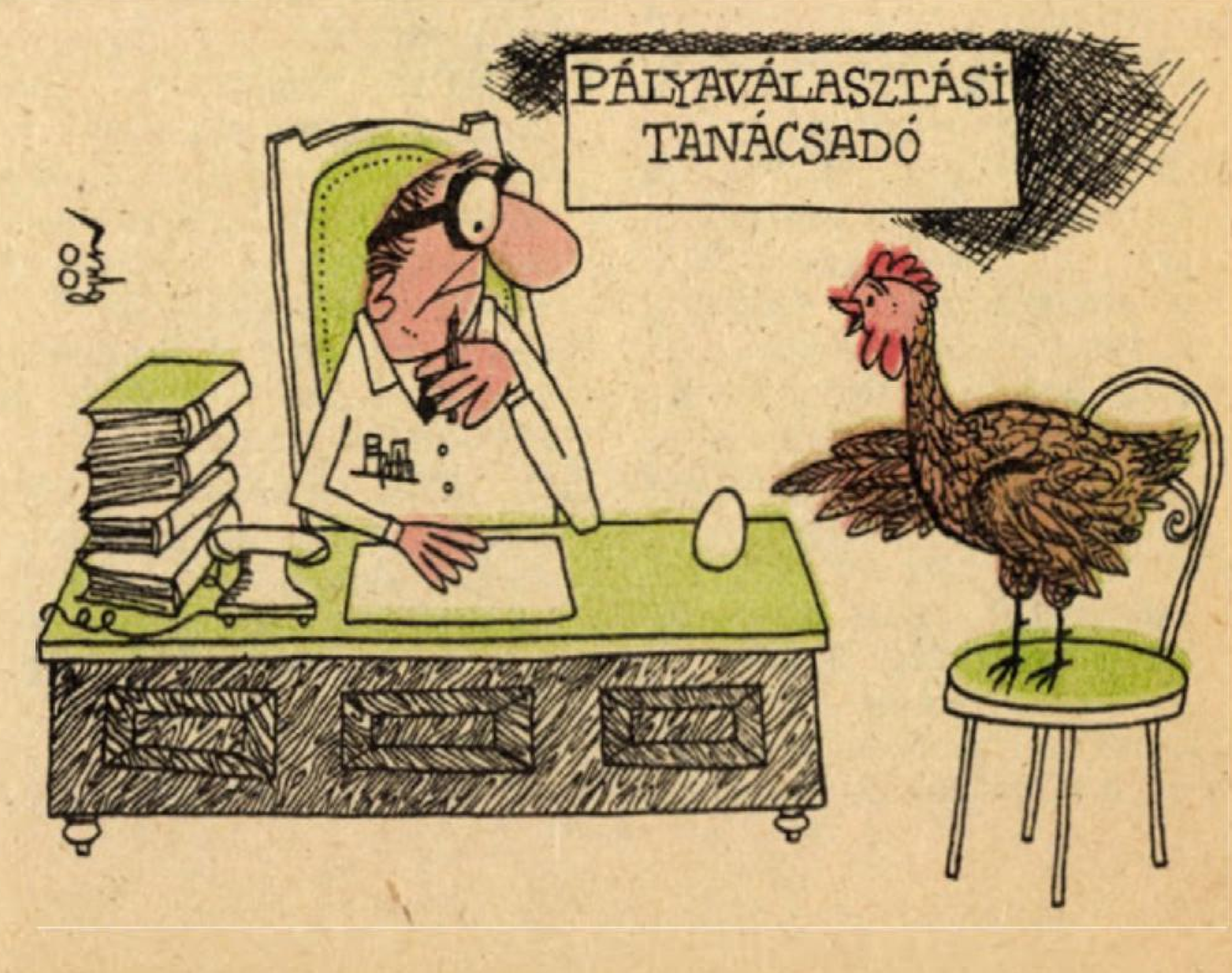
Egy külföldi szaklap irja,
mily hasznos a tevetej,
amíg a szesz nyomorba dönt,
a tevetej felemel.
Növeli a szervezeted
ellenálló erejét —
most már csak egy jól tejelő
sivatagi teve kék.
Milyen kár, hogy ilyen emlőst
nem importál a MAVAD —
így tovább is sörrel, borral
erősítem magamat!

Donkó László

Húsvéti utánfutó

Gondos anya

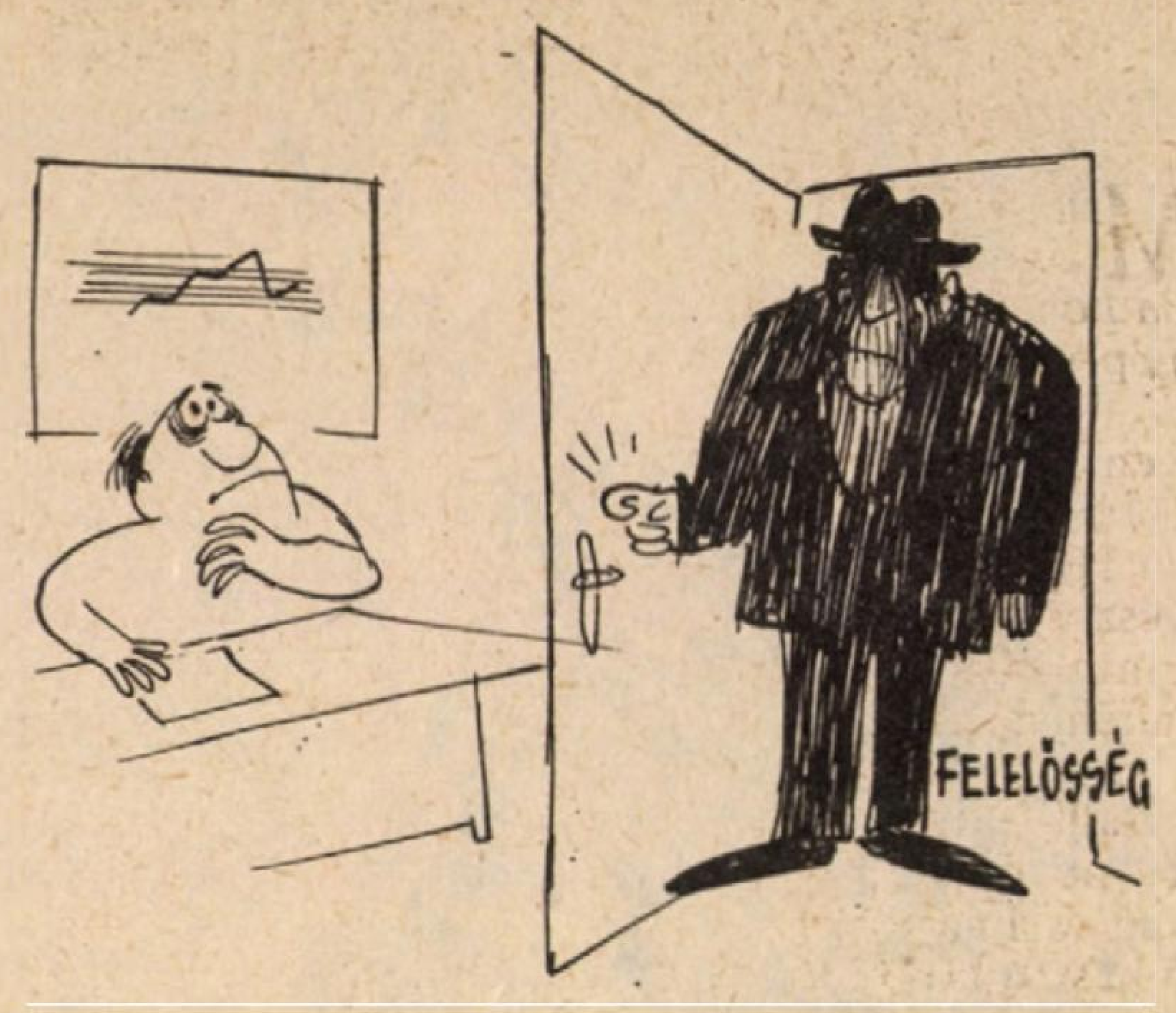

Pontos tisztviselő

– Itt csak másodállásban dolgozik . . .

Váratlan vendég

A RAJONGÓ

Szín: A világhírű filmszínésznő, Ginette Lorient pazarul berendezett párizsi lakása

GINETTE *(70 körüli, jóságos arcú matróna, be)*: Jó estét, kedves. Magyarországról?

FÉRFI: Igenis. Csókolom a kezeit.

GINETTE: Ó, Magyarország! Ó, a Hradzsin, a Vencel tér!

FÉRFI: Egyszer majd tessék megnézni Prágában a Margitszigetet és a Citadellát is . . .

GINETTE: Kicsit hangosabban! Nem hallom! A fülem, sajnos, már nem a régi. A reuma is kínoz. Tegnap voltam iszappakoláson.

FÉRFI: Hát igen, az évek elszállnak. De én akkor is irigylem önt. Micsoda öröm lehet egy ilyen világhírű filmszínésznő, Ginette Lorient nagymamájának lenni.

GINETTE: Legyen nyugodt: büszke is rám a nagymamám!

FÉRFI: Pardon, ezt nem értem . . . Ön Ginette Lorient személyesen?

GINETTE: Igen, én vagyok Ginette Lorient személyesen . . . Egyébként Magyarországról százával kapom a szerelmesleveleket. Ha jól tudom, tavaly mutatták be önöknél a „Szeretem a gömbölyű lelked" című filmemet.

FÉRFI: Nyolcszor láttam, művésznő. Azok a csodálatos mélytüzű szemek, az a darázs derék!

GINETTE: A film ultramodern alkotásnak számított a maga idejében. Harminc évvel ezelőtt készítettük.

FÉRFI: És tavaly vette meg a Filmforgalmazásunk.

GINETTE: Csak nálunk nyugaton van ez az őrült hajsza, ez a gyorsaság. Egyébként Ginette Lorient mindig örül ha felkeresi valamelyik rajongója. Tessék, itt van egy rajongóm levele. Akkor írta, mikor Magyarországon bemutatták a „Szerelem és fejessaláta" című filmet.

FÉRFI: Tavaly mutatták be . . .

GINETTE: Harmincöt évvel ezelőtt forgattuk. Kézzel. Ugyanis a technika még nem volt elég fejlett.

FÉRFI *(zavartan)*: Sajnos, most már mennem kell . . . Boldog vagyok, hogy személyesen is láthattam a művésznőt.

GINETTE *(nyájasan)*: Úgy tudom, nemsokára műsorra tűzik egy másik filmemet is Pesten. „A kikapós bérmalány"-t. Negyven évvel ezelőtt készült . . .

FÉRFI *(sóhajt)*: Akkor biztos megveszi nekünk a Filmforgalmazás.

GINETTE *(derűsen)*: Magyarországon még mindenki szépnek és fiatalnak ismer engem. *(Csillogó tekintettel)* Csókoltatom a MOKÉP-et!

Galambos Szilveszter

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

ZŰRÖS SZŰRÉS

Az élelmiszeriparban dolgozom a feleségemmel együtt. Rendelet írja elő, hogy minden évben jelentkeznünk kell tüdőszűrő vizsgálatra. Hogy ez évi kötelezettségünknek eleget tegyünk, elmentünk a minap a *Pethényi közi* tbc-gondozóba, ahova két év óta jártunk. Ott azt mondták: már nem tartozunk hozzájuk, menjünk oda, ahol három évvel ezelőtt végezték a szűrést. Megfogadva a tanácsot elmentünk tehát a *Fehérvári úti* gondozóba. Ott megkérdezték: hol dolgozunk? Mondtuk, hogy a Fény utcai piacon. Akkor a Kapás utcai rendelőhöz tartozunk! – mondották erre.

Másnap jelentkeztünk a *Kapás utcában,* ahol nagyon kedvesen, sajnálkozva közölték, hogy sajnos nem csinálhatnak szűrést, mert rossz a készülékük, fáradjunk át a Tölgyfa utcai tbc-gondozóba.

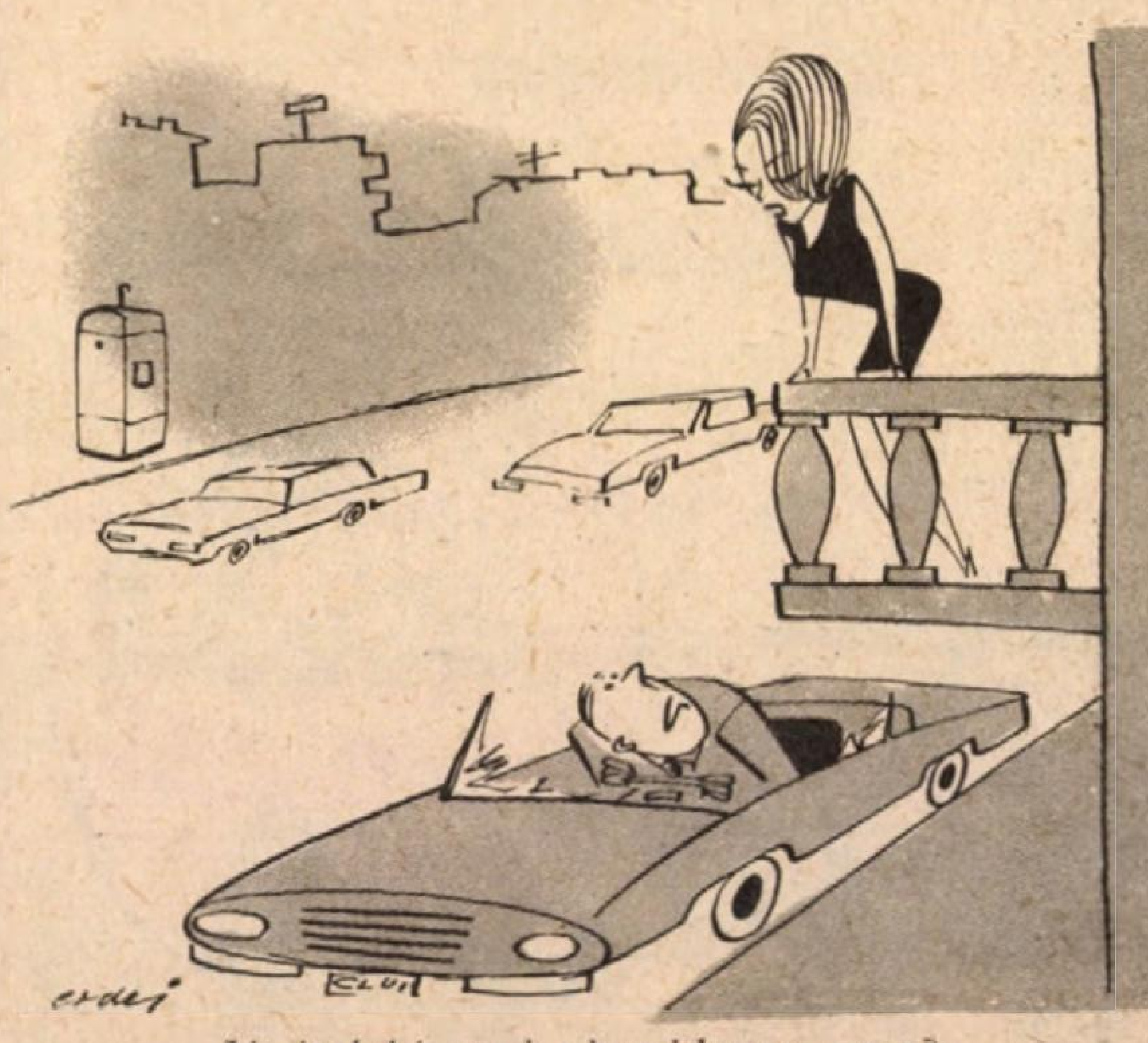
Másnap elmentünk a Tölgyfa utcai gondozóba, ahol értésünkre adták, hogy nem illetékesek az ügyünkben, és „átirányították" a Raktár utcai szűrőállomásra.

Negyedik nap elzarándokoltunk a *Raktár utcába,* ott egy tábla fogadott bennünket: „Tüdőszűrést nem végzünk, rossz a készülékünk!" Most mitévők legyünk? Találtunk szerencsénkre egy nagyon kedves hölgyet, aki – miután keserves kálváriánkat elpanaszoltuk – a *Vörösvári úti* szakrendelőbe irányított bennünket. Hosszú kalandozásaink után ott végre révbe értünk, megejtették a vizsgálatot, s megkaptuk a papírokat.

Nem kellene a bürokrácia berkeiben is legalább évente kötelező szűrővizsgálatot tartani?

Kerekes Lajos
Bp., III., Bécsi út 270.

Áramvonal

– Jé, átalakítottad a kocsidat tavaszra?
– Nem, szívem, áthaladtam egy sorompó alatt . . .

LEHETŐSÉG

Mint a lélek mérnöke, sokféle emberi megnyilatkozás részese lehetek. Minap vettem az alábbi levelet:

Igen tisztelt Író Elvtárs!

Több ismerősöm, és leginkább Hodinka Aladár gyógyszerész úr javasolta, hogy újításommal forduljak az Író Elvtárshoz, mint aki bejáratos az Országos Találmányi Hivatalba, ahol én nem mozgok otthonosan. Újításom valóra váltását nem az érte járó haszonból kérem, hanem a nemzet érdekében, ezen felül a gazdasági mechanizmus megjavítása céljából. Kérem az Író Elvtársat, hasson oda, hogy hasznos népi újításomat itthon, azután pedig külföldön a gyakorlatba átültessék, s így népünk és a többi népek élete boldogabb legyen. Kérem továbbá, hogy bár nem önös érdekből teszem, az újításért járó illetményt mielőbb juttassák el címemre, mert kisebbik lányom férjhez megy a jövő év elején, és szobabútort kívánnék vásárolni hozományul.

Kettős újításom lényege a következő.

A nyúl háziállat, de csak

a húsának vesszük hasznát. A mangalica sertés is háziállat, de inkább csak zsírjáért kedveljük. A kettő keresztezéséből létre kell hozni a nép részére szükséges harmadikat, amelynek neve *duli* lesz. Ezen leendő állat fajtiszta példányait háromszoros pároztatás során érjük el, és mintegy ötven-hatvan kilós, rózsaszínű vagy szürke, ránézésre is kellemes, hosszú fülű népi zsírállatot nyerünk.

A tehén hasznos állat a belőle nyerhető tej folytán, de általános népi használatra alkalmatlan, mert nagy gyomra lévén, sok táplálékot fogyaszt. A kecske is jól tejelő, hasznos állat, de rossz tulajdonságokkal bír, úgymint büdös az ürüléke, és rágja a fák kérgét. Ezen két állat pároztatásával olyan harmadikat nyerünk, amelyben a jó tulajdonságok emésztődve egyesülnek. A neve *tekecs* lesz, tíz liter tejet ad naponta, nem rúg és nem rág. A munkásházak gyöngye lehet, amiként a duli is.

Ezen két keresztezést világviszonylatban is meg lehet ejteni, akkor minden ország gazdagabb lesz, és majd békében élnek egymással a népek. Az ügyet rábízom az Író Elvtársra, és intézkedéséről írásos értesítést kérek. Szükség esetén magam megyek a fővárosba a pároztatás megkezdésére; érzem, egészségem megengedi már az utazást.

A dolog sürgősségére való tekintettel Író Elvtárs gyors válaszát várva, maradok tisztelettel:

Sándor Fülöp
férfiszabó-mester
Gagy, Petőfi S. u. 5.

Ps. Végül tudatom az Író Elvtárssal, hogy én sok verset írtam már, segítsen hozzá azok kiadásához. A fővárosban sokan szeretik a szép, ősi magyar verseket, és úgy tudom, a közoktatás szempontjából is szükség van rájuk a táncos slágerek helyett. Kérem, hogy az Író Elvtárs járjon el ezen ügyben is.

*

Mivel az Országos Találmányi Hivatalban — Hodinka Aladár gyógyszerész vélekedésével ellentétben — sajnos ritkán fordulok meg, a kettős újítást ezúton bocsátom nyilvános megfontolásra.

Sükösd Mihály

NEM IFJÚKORÚ BŰNÖZŐK

Az autólopás általában a fiatal vagányok kedvtelése Nyugat-szerte. Ez a tény bizonyos előítéletet fejlesztett ki a törvény képviselőiben, s így magyarázható, hogy a párizsi rendőrség hosszú ideig nem tudott nyomára jutni annak a megrögzött autótolvajnak, aki rövid idő alatt huszonöt gépkocsit lopott el. Amikor végre elfogták, kiderült, hogy a tettes nem tartozik a legfiatalabb évjárathoz, hetvenéves is elmúlt. Ami azt jelenti, hogy ha egy idős ember vigyáz magára, akármelyik fiatallal felveszi a versenyt.

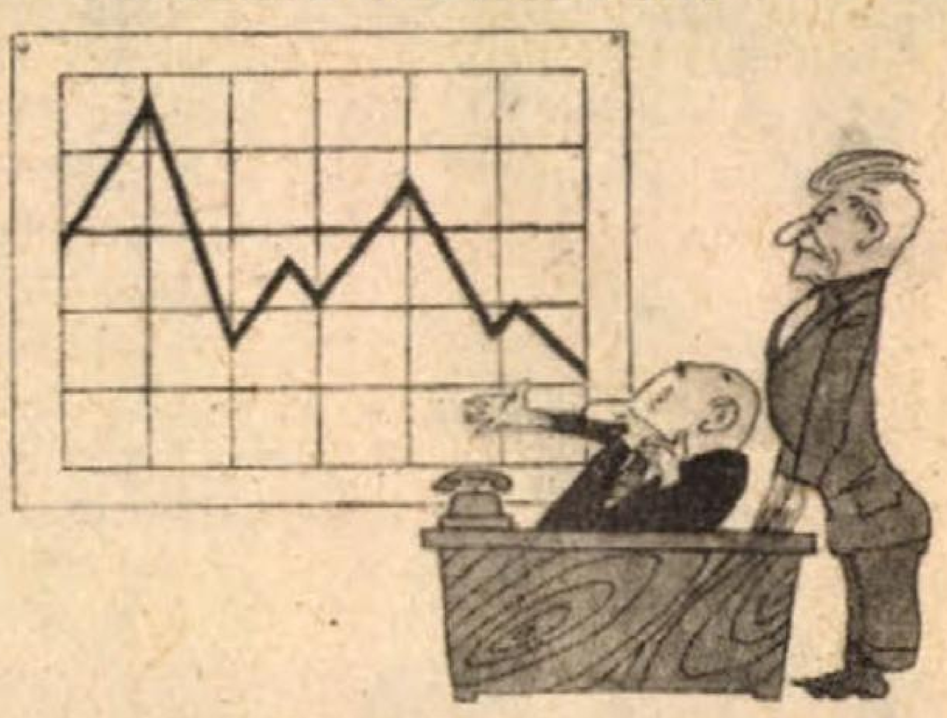
IMPORT HUMOR

ELLENŐRZÉS

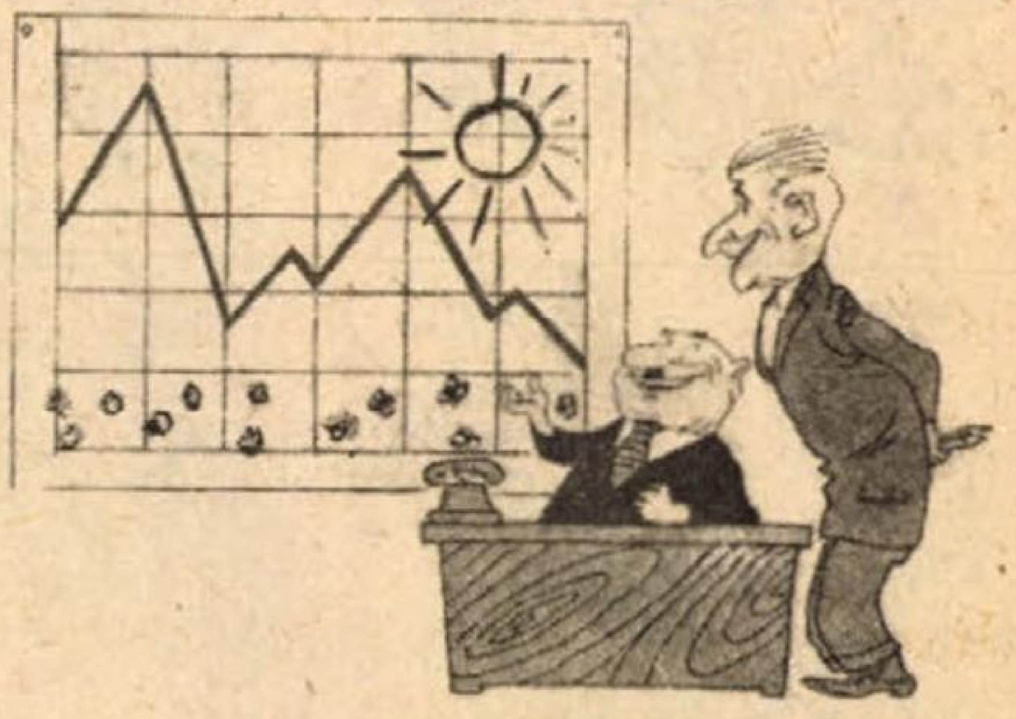

— Na, most innen megtudhatjuk, hogy kivel barátkozik a lányunk...

SEGÍTSÉG AZ IPARNAK

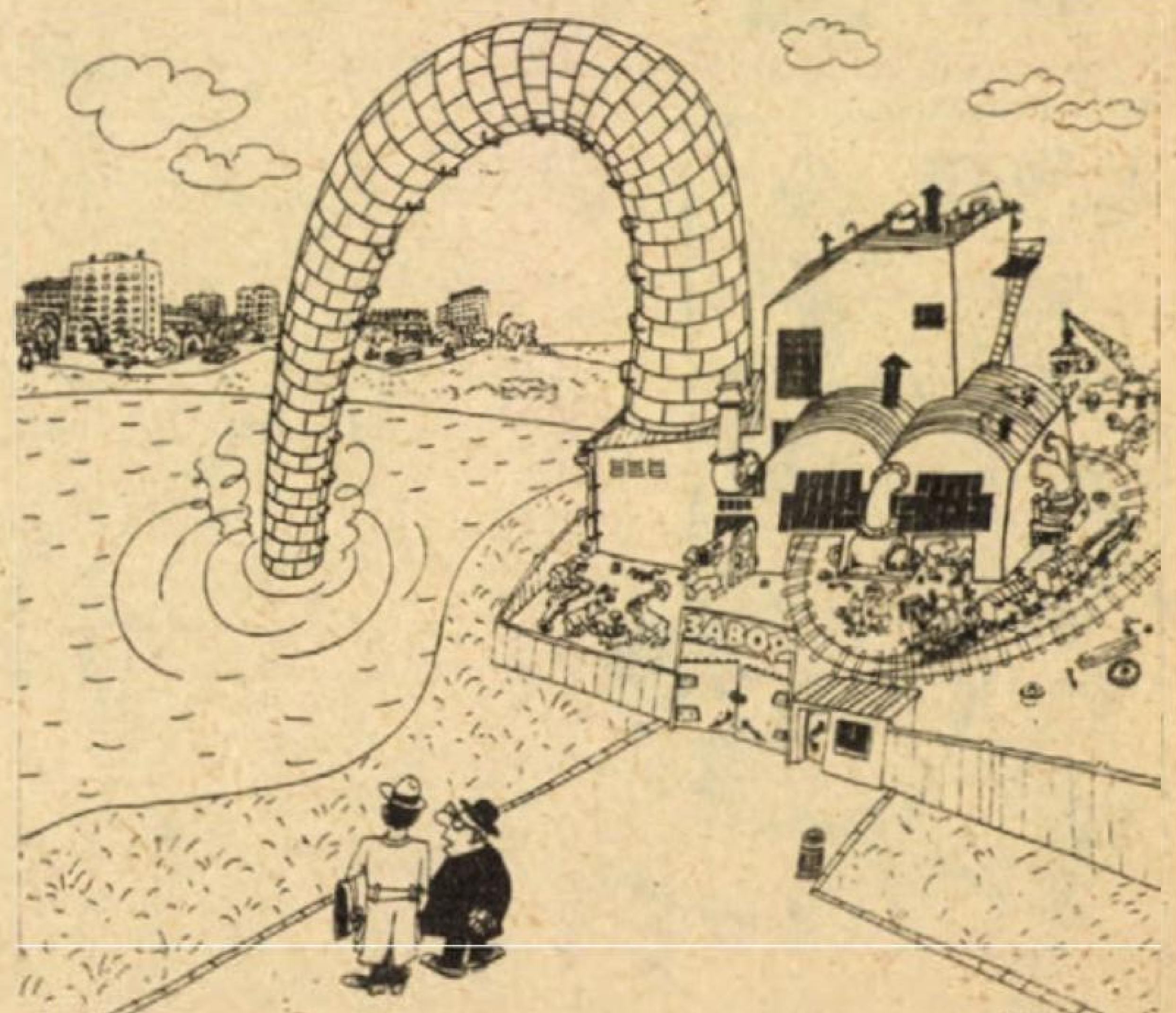

— Milyen lehangoló látvány...

— Ez már egészen más!

ALKALMAZKODÓ ÜZEM

— Így aztán senki sem vádolhat azzal, hogy rontjuk a levegőt...

(A moszkvai „Krokodil"-ból)

Fülöp György rajzai

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KOMPLETTÍROZ-GASSUNK!

Fürdőszobámban eltörött a kézizuhanyozó acélspirálja. Elindultam, hogy vásároljak egy újat. A felkeresett üzletekben azt a választ kaptam, hogy gégecsövet csak zuhanyozófejjel együtt, komplettem tudnak adni, 110 forintért. *A 40–60 forintos alkatrész helyett tehát vegyek 110-ért egy komplett zuhanyozót.* Otthon azután két kézmozdulattal szétcsavarhatom, egyik felét felhasználhatom, a másik felét pedig kidobhatom.

Ettől a megoldástól eleinte viszolyogtam, aztán – jobb megoldást nem találva – mégis rászántam magam, hogy veszek egy komplett zuhanyozót, de akkor már késő volt.

Az Otthon Áruházban, a Rákóczi úti és a Majakovszkij utcai szaküzletekben, ahova ismételten elmentem, közölték, hogy a kérdéses micsodát időközben tovább komplettírozták. Azaz most már acélspirálú gégecsövet csak zuhanyozófejjel és teljes csapteleppel együtt tudnak adni – *potom 900 forintért.*

Kérem a Szerelvényértékesítő és a Vas- és Edénybolt Vállalat sürgős tanácsát, hogy:

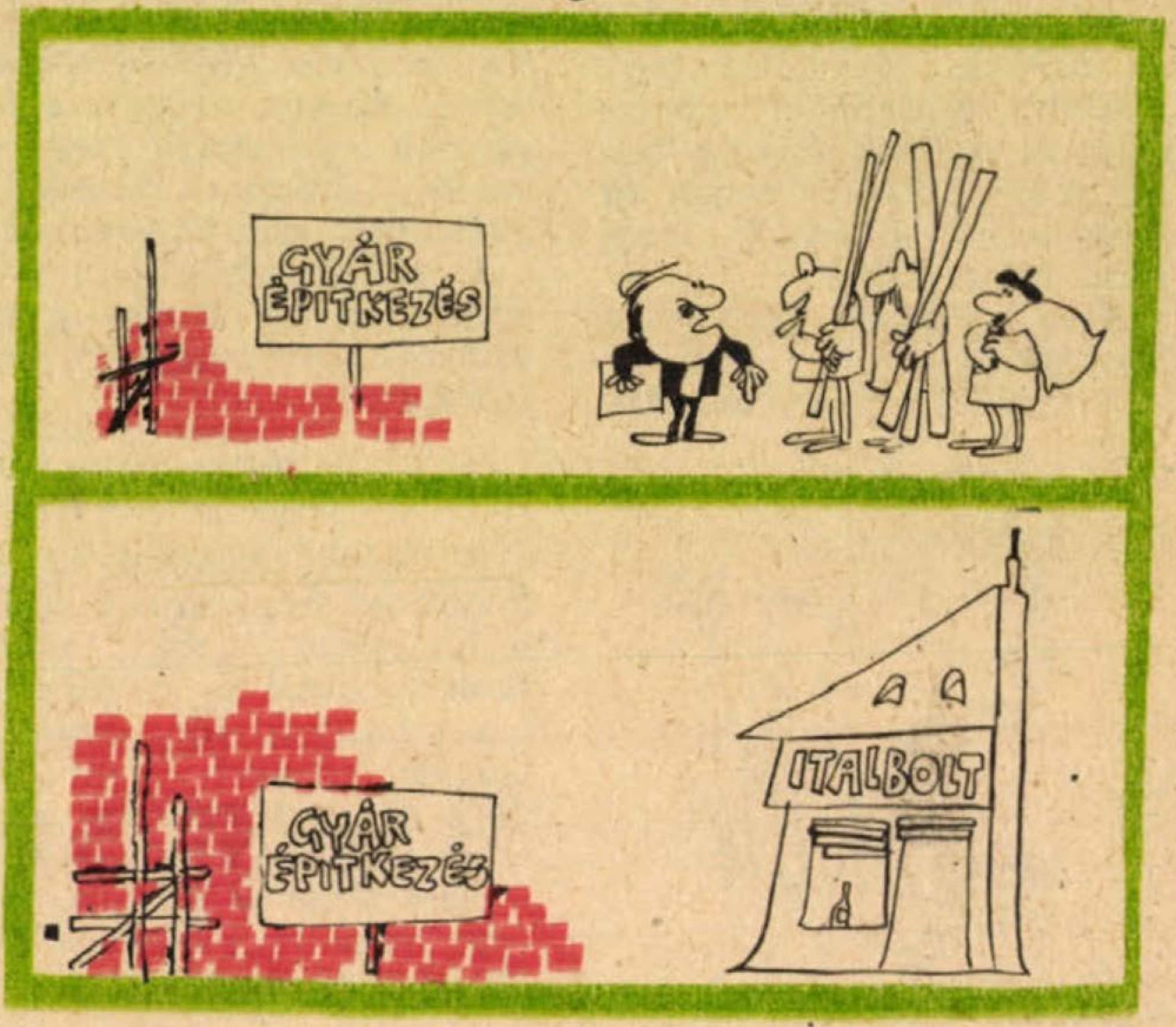
1. most vegyem meg gyorsan 900 forintért a 40 forintos alkatrészt, avagy
2. várjam meg, amíg 10 négyzetméteres fürdőszobafallal, meg egyéb „mütyürökkel" együtt – komplettírozva – lehet majd kapni?

S. I.

Deficites vállalat

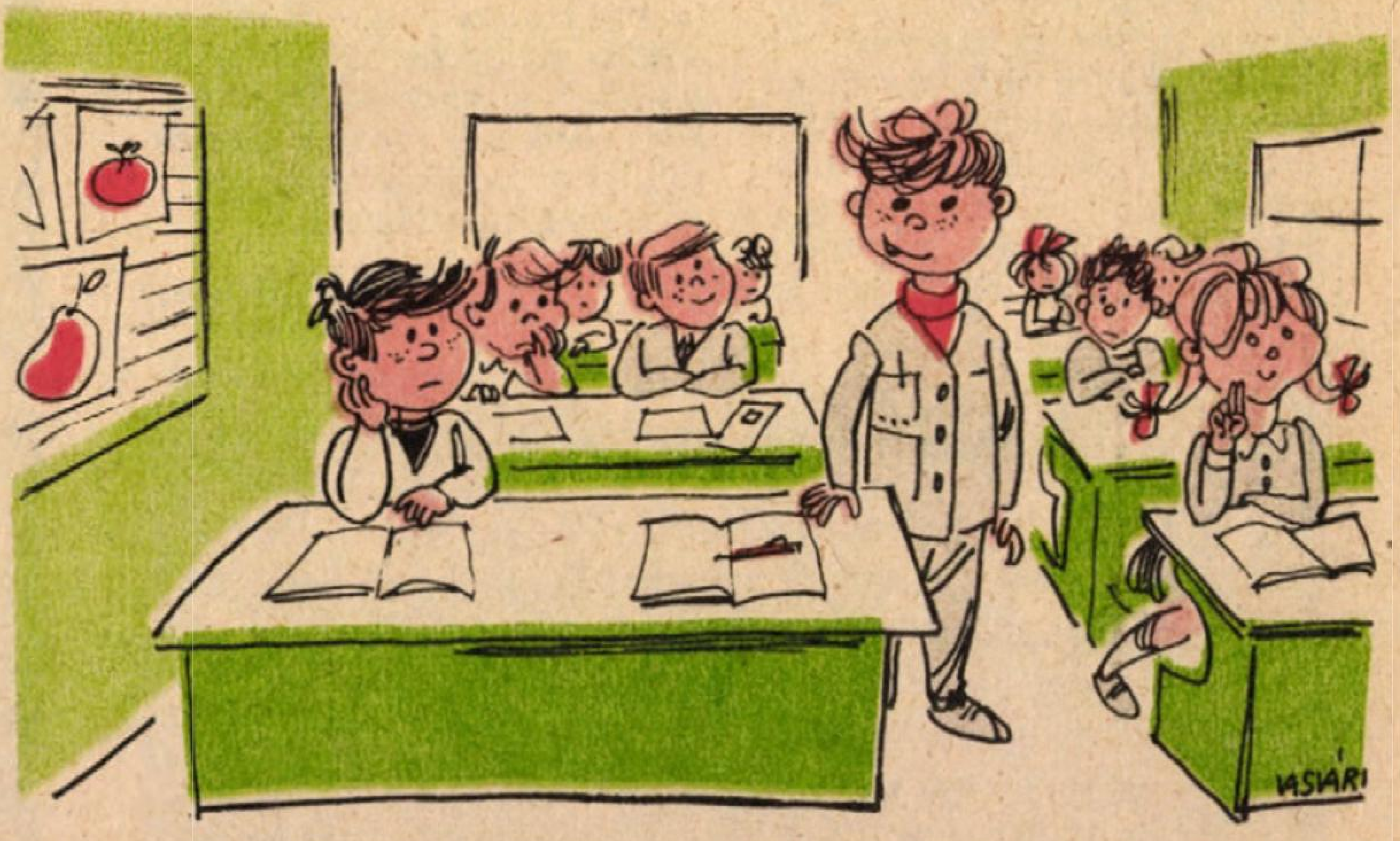

Fontossági sorrend

Felelés

– Unom már ezt a sok kvizt.

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 67.0446 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504